

Univerzita Hradec Králové

Pedagogická fakulta

Katedra slavistiky

Sportovní žurnalistika v Ruské federaci

Bakalářská práce

Autor: Petr Dejnožka
Studijní program: B7507
Studijní obor: Společenské vědy se zaměřením na vzdělávání
Ruský jazyk se zaměřením na vzdělávání
Vedoucí práce: Mgr. Miroslav Půža, Ph.D.
Oponent: PhDr. Jindřich Kesner, CSc.

Zadání bakalářské práce

Autor: Petr Dejnožka
Studium: P131288
Studijní program: B7507 Specializace v pedagogice
Studijní obor: Společenské vědy se zaměřením na vzdělávání, Ruský jazyk se zaměřením na vzdělávání

Název bakalářské práce: **Sportovní žurnalistika v Ruské federaci**

Název bakalářské práce AJ: Sports Journalism in the Russian Federation

Cíl, metody, literatura, předpoklady:

Diplomant se v bakalářské práci zaměří na popis nejvýznamnějších novin a časopisů, na televizní kanály či pořady a na významné internetové servery. Zabývat se bude především tištěnými a elektronickými médii s důrazem na současnost a historii sportu v Ruské Federaci. Cílem práce je shrnout poznatky o současném stavu ruské sportovní žurnalistiky.

Mlčoch, M. Charakteristické rysy jazyka psané sportovní žurnalistiky. Olomouc: SDV FF UP Olomouc, 2002. 1. vydání. ISBN 80 244 0397 8 Alexeej K.A., Ilčenko S.N. Sportivnaja žurnalistika. Časť 1, SPB., 2010. Šuster O.S. Sredstva massovoj informacii i sport. SPB., 1998.

Garantující pracoviště: Katedra slavistiky,
Pedagogická fakulta

Vedoucí práce: Mgr. Miroslav Půža, Ph.D.

Oponent: PhDr. Jindřich Kesner, CSc.

Datum zadání závěrečné práce: 22.8.2014

Poděkování

Na tomto místě chci především poděkovat vedoucímu bakalářské práce, panu Miroslavu Půžovi, za cenné rady a připomínky, které mi poskytoval v průběhu zpracování této práce.

Vřelé díky patří i zaměstnancům Studijní a vědecké knihovny v Hradci Králové za zpřístupnění.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracoval (pod vedením vedoucího bakalářské práce) samostatně a uvedl jsem všechny použité prameny a literaturu.

V Hradci Králové 30. 4. 2016

Anotace

DEJNOŽKA, Petr. *Sportovní žurnalistika v Ruské federaci*. Hradec Králové: Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové, 2016, 56 s. Bakalářská práce.

Diplomant se v bakalářské práci zaměří na popis nejvýznamnějších novin, časopisů, na televizní kanály či pořady a na významné internetové servery. Zabývat se bude především tištěnými a elektronickými médii s důrazem na současnost a historii sportu v Ruské Federaci. Cílem práce je shrnout poznatky o současném stavu ruské sportovní žurnalistiky.

Klíčová slova: Sportovní žurnalistika, Rusko, SSSR, noviny, časopisy, televizní stanice, televizní společnost, rádio, internetový server.

Annotation

DEJNOŽKA, Petr. *Sports Journalism in the Russian Federation* Hradec Králové: Faculty of Education, University of Hradec Králové, 2016, 56 pp. Bachelor Degree Thesis.

Master student focuses on a description of the most important newspapers, magazines, on television channels or programs and major web servers in this thesis. He mainly deals with printed and electronic media focusing on the present and the history of sport in the Russian Federation. The aim is to summarize knowledge about the current state of the Russian sports journalism.

Keywords: Sports journalism, Russia, USSR, Newspapers, Magazine, TV Channel, TV Company, Radio, Internet Server.

Obsah

Úvod	9
1. Žurnalistika a její historie v Rusku	11
1.1 Začátky ruské žurnalistiky	11
1.2 Ruská žurnalistika do roku 1917.....	12
1.3 Změny v ruské žurnalistice po roce 1917	13
1.4 Současný stav ruské žurnalistiky	14
1.5 Sportovní žurnalistika v kontextu doby.....	14
2. Nejvýznamnější osobnosti ruské novinářské historie	16
2.1 Georgij Alexandrovič Džuperron.....	16
2.2 Jurij Iljič Vaňjat	17
2.3 Arkadij Romanovič Galinskij	18
2.4 Alexandr Alexandrovič Kurašov.....	18
2.5 Vladimir Lvovič Pisarevskij.....	19
2.6 Nikolaj Nikolajevič Ozerov.....	20
3. Novinářské osobnosti současného Ruska	21
3.1 Alexej Alexandrovič Andronov	21
3.2 Ilja Arkaděvič Kazakov	22
3.3 Alexandr Alexandrovič Kuzmak	23
3.4 Alexej Lvovič Popov	23
3.5 Igor Jakovlevič Rabiner	24
3.6 Georgij Vladimirovič Čerdancev	25
3.7 Vladimir Alexandrovič Gomelskij	26
4. Významní sportovní komentátoři Sovětského svazu a Ruska	27
4.1 Vladimir Nikitovič Maslačenko	27
4.2 Konstantin Michajlovič Genič.....	28
4.3 Alexandr Viktorovič Jelagin	28
4.4 Vladimir Sergejevič Stogničenko	29
4.5 Vasilij Vjačeslavovič Utkin	29
5. Ruské sportovní televizní kanály	32
5.1 KHL-TV	33
5.2 Matč TV	33
5.3 Avto Plus.....	36

5.4 Russkij Extrim	36
5.5 Ostatní sportovní kanály	37
6. Ruská sportovní rádia	39
6.1 Historie rádií na území Ruska	39
6.2 Radio Zenit	41
6.3 Rádio Sport	41
7. Ruské sportovní noviny a časopisy	43
7.1 Sport-Express.....	43
7.2 Sovětskij Sport.....	44
7.3 Další sportovní publikace	45
8. Sportovní internetové portály	47
8.1 championat.ru	47
8.2 sportbox.ru	47
8.3 sports.ru	48
8.4 Ostatní internetové servery	48
Závěr	49
Seznam literatury	50

Úvod

Bakalářskou práci na toto téma jsem zpracoval z důvodu mého zájmu o sportovní žurnalistiku. Psaní článků, vytváření rozhovorů či analýz se sportovní tematikou se věnuji již šest let a rozhodl jsem se danou problematiku spojit s mojí aprobací (Ruský jazyk se zaměřením na vzdělávání). Velký vliv při mém rozhodování sehrál také fakt mého pracovního zaměření na Kontinentální hokejovou ligu. Již přes rok se při své redaktorské práci věnuji nejlepší hokejové lize v Evropě, jejíž sídlo se nachází v Ruské federaci.

Samotné Rusko patří ke sportovním velmocím. Za zmínku stojí zejména velké ruské úspěchy v ledním hokeji, kdy byl Sovětský svaz světovým, a dlouho nepřekonaným, fenoménem. V současné době jeho úroveň neupadá, právě naopak. Na olympijských hrách Rusko pravidelně získává desítky cenných kovů ať v soutěžích jednotlivců či družstev. O zájmu o sportovní odvětví přesvědčily i poslední zimní olympijské hry, které se konaly v roce 2014 v ruské Soči a zapsaly se do historie jako nejdražší olympijské hry vůbec.

Ani poté však ruská sportovní touha po velkých akcích neupadla. Již v květnu roku 2016 se bude v Moskvě a v Petrohradu konat světový šampionát v ledním hokeji, o dva roky později zamíří na území Ruska dvaatřicet nejlepších národních týmů z pěti kontinentů, aby se utkaly o další titul mistra světa ve fotbale. Obě akce budou velmi sledovány a přivedou do ruských metropolí statisíce fanoušků.

Samotná práce se skládá z několika částí, ve kterých bych chtěl nastínit současný stav, ale také nedávnou historii sportovní žurnalistiky v Ruské federaci a Sovětském svazu. V úvodní kapitole své práce jsem se rozhodl velmi stručně zkompletovat naprosté počátky žurnalistiky jako takové na území současného Ruska rozdělené do jednotlivých kategorií podle časové křivky až po současnost. Závěrem kapitoly zmíním historii samotného sportovního odvětví v ruské žurnalistice. Chci podat ucelený pohled na vývoj ruské žurnalistiky a samotné její působení na historický vývoj Ruské federace.

Uvedu významná jména ruských publicistických dějin, která výrazně zasáhla do vývoje ruské sportovní žurnalistiky zejména v průběhu 20. století, zmíním také prestižní novináře a komentátory současnosti.

Média můžeme rozdělit na elektronická a tištěná. Právě na nejvýznamnější mediální prostředky zaměřím druhou polovinu své práce, ve které se pokusím zmínit veškeré důležité televizní stanice a programy. Televizní společnosti se nejvíce soustředí na lední hokej, v posledních letech se ale plně rozvíjí také jednotlivé programy zaměřené na různé druhy sportovních odvětví, od fotbalu přes basketbal až po golf.

Z tištěných médií budu pozornost soustředit zejména na noviny a časopisy, které do sportovní žurnalistiky neodmyslitelně patří. Cílem bakalářské práce je udělat komplexní náhled na současný stav sportovní žurnalistiky v Rusku, připomenout hlavní zpravodajské složky, díky kterým má ruská veřejnost přístup ke sportovním informacím.

1. Žurnalistika a její historie v Rusku

Pojem žurnalistika znázorňuje profesi či povolání, které je spojeno s povinností informovat lidskou populaci o aktuálním dění ve světovém, národním či regionálním měřítku. Každý žurnalista má právo sdělovat své názory, komentáře a promýšlet souvislosti v různých oblastech lidské existence, týkající se ekonomie, politiky, kultury, zábavy či sportu.

V dnešní době nám veškeré formy tištěných a elektronických médií připadají jako naprostá samozřejmost. Bez společnosti internetu, televize či běžných sdělovacích prostředků si již nedokážeme představit náš život. Vědecké výzkumy 20. a 21. století posunuly a přeorganizovaly soustředění žurnalistů natolik, že nyní je nám jejich práce podsouvána v různých formách prakticky všude.

Vývoj žurnalistiky nepřinesl pouze změny v rozsahu působení a v rychlosti podání informací¹, nýbrž prošel velkou obměnou také ve struktuře a typech sdělovacích prostředků. Postupem času ztrácí svoji popularitu tištěná média, která jsou velmi aktivně nahrazována médii elektronickými.

A kde se vlastně žurnalistika zrodila? I přesto, že první tištěné materiály přišly až o řadu století později, první podstata žurnalistiky byla naplněna již ve starověkém Řecku. Občané polis² se pravidelně scházeli v agoře³, aby si zde vyměňovali novinky, názory a vedli politické spory.⁴ V současné době je pojem „žurnalistika“ po celém světě interpretován jinak, jeho vývoj se v jednotlivých státech výrazně liší. V následujících kapitolách se velmi stručně zaměříme na rozvoj žurnalistiky na území Ruska, který jsem se rozhodl rozdělit do několika podkapitol podle vývoje ruské historie.

1.1 Začátky ruské žurnalistiky

Velký význam je v ruské historii přikládán imperátorovi Petru I. Velikému, jenž se velkou měrou zasadil o rozvoj ruské říše. Právě s jeho působením jsou spjaty také

¹ Žurnalistika díky svému vývoji přináší velké množství pracovních míst, zvyšuje se okruh působení a zkracuje doba mezi samotnou událostí a informování o ní.

² Polis je označení pro město, obec či městský stát ve starověkém Řecku.

³ Agora znamená shromaždiště uprostřed starověkého města, kde se odehrával veřejný život.

⁴ ТРЫКОВ, Валерий Павлович. *Античная протожурналистика*. 2003. Минск: Энциклопедикс. (volný překlad autora)

samotné počátky ruské žurnalistiky. Ruští občané do dob Petra I. znali pouze překlady a přepisy západoevropských listů, zejména německých, holandských, švédských či polských. První zmínka pravidelně vycházející publikace v Evropě je datována na rok 1609, kdy každý týden vycházely ve Štrasburku noviny s názvem „Relatio“. Na území Ruska se veřejnost dočkala prvních novin s názvem „Vědomosti“⁵ až za vlády Petra I.⁶

V průběhu 18. století navázala na první periodikum Petra I. řada vydavatelství, která v rámci ruského rozvoje přispěly ke zkvalitnění novinářské scény. Mezi nejvýznamnější patří „Sankt-Petěrburgskije vědomosti“, „Trutěň“ či měsíčník „Živopisec“. Autoři ve svých novinách a časopisech reagovali na situaci v ruské společnosti satirickým pohledem, mezi nejvýznamnější patří Alexandr Radiščev nebo Nikolaj Novikov. Zmínit musím také tvorbu velmi známého dramatika a autora bajek Ivana Krylova, jenž ve svých časopisech vyjádřil nespokojenost zejména s ruským samoděržavím^{7, 8}.

1.2 Ruská žurnalistika do roku 1917

Velké změny proběhly po Vlastenecké válce v roce 1812. Napoleonovo tažení do Ruska vneslo do ruské literatury téma národního patriotismu⁹, což se nejvíce projevilo krátce po zmíněné události v časopisech „Russkij Věstnik“ a „Věstnik Jevropy“.¹⁰

Žurnalistiku celého 19. století ovlivnily politické události, které na území Ruska nastaly. Výrazný vliv měla zejména ruská skupina Děkabristů a jejich prezentace v literárním kroužku „Arzamas“, s níž byla spojená velká jména spisovatelů Turgeněva, Puškina a dalších.¹¹

Hodně specifickým periodikem dané doby byl „Syn otěčestva“. Od ostatních, tradičních časopisů a novin, se odlišoval svým zaměřením na politické novinky ze

⁵ Úvodní číslo historicky prvního ruského periodika vyšlo 17. prosince 1702.

⁶ ЗАПАДОВ, Александр Васильевич. *История русской журналистики XVIII-XIX веков* [online]. 1973. [cit. 2016-03-15]. Dostupné z: <http://evartist.narod.ru/text3/01.htm> (volný překlad autora)

⁷ Samoděržaví je forma absolutistické vlády v Rusku, při které je moc plně soustředěna do rukou cara.

⁸ ЗАПАДОВ, Александр Васильевич. *История русской журналистики XVIII-XIX веков* [online]. 1973. [cit. 2016-03-15]. Dostupné z: <http://evartist.narod.ru/text3/01.htm> (volný překlad autora)

⁹ Patriotismus, neboli vlastenectví, znamená kladný postoj jednotlivce ke své vlasti.

¹⁰ ЗАПАДОВ, Александр Васильевич. *История русской журналистики XVIII-XIX веков* [online]. 1973. [cit. 2016-03-15]. Dostupné z: <http://evartist.narod.ru/text3/01.htm> (volný překlad autora)

¹¹ Tamtéž.

západních zemí. Navíc v historickém, politickém a literárním časopise autoři velmi směle popisovali otázky ruského nevolnictví.¹²

1.3 Změny v ruské žurnalistice po roce 1917

Krátce po konci Velké říjnové revoluce žurnalistika pomohla k vybudování socialistické společnosti. Centrálními novinami tehdejší doby byly noviny „Pravda“, které fungovaly jako politické noviny, jež byly pro Lenina velmi důležité. Sám řekl: „*Jsou potřeba nejenom pro to, aby pomáhaly pracující třídě, ale pro to, aby daly obraz i světlo celému národu*“¹³.¹⁴

Velký rozvoj novin a časopisů přišel po roce 1917, kdy vzniklo velké množství nových pravidelných publikací. Velmi významné byly například noviny „Gudok“, „Golos trudovogo krestjanina“ či o rok později noviny „Bědnota“, které se velmi rychle zařadily mezi nejpopulárnější pravidelně vycházející publikace s množstvím přes půl milionu výtisků. V těchto dobách vstoupilo do ruské žurnalistiky téma ekonomiky a s ní spojeny noviny „Ekonomičeskaja žizň“ s prvním datem vydání v listopadu 1918.¹⁵

Ve 20. letech 20. století upadla ruská žurnalistika do nepříjemné krize. Snížila se čtenost veškerých novin a časopisů, i přesto ale vznikaly v době Sovětského svazu další novinové společnosti, jmenovitě například „Trud“, „Rabočaja gazeta“ nebo „Batrak“. Kromě novin spatřila světlo světa i řada nových časopisů, nejvýznamnějšími byly „Komunističeskaja revoljucija“ a „Bolševik“.¹⁶

Ještě do začátku druhé světové války však ruská žurnalistika dokázala krizi překonat a znovu se začala výrazně rozvíjet. Z nově vzniklých novin, které vycházely po celém Sovětském svazu, stojí za zmínku „Litěrnaja gazeta“ nebo „Kultura“. Ani během války se rozvoj tištěné žurnalistiky nezastavil, mnohem větší důraz však byl kladen na rádiové vysílání.¹⁷

¹² ЗАПАДОВ, Александр Васильевич. *История русской журналистики XVIII-XIX веков* [online]. 1973. [cit. 2016-03-15]. Dostupné z: <http://evartist.narod.ru/text3/01.htm> (volný překlad autora)

¹³ ЗАСУРСКИЙ, Ясен Николаевич, Александр Львович МИШУРИС а Евгений Борисович ЯКОВЛЕВ. *Многонациональная советская журналистика*. Москва: Мысль, 1975, str. 43 (volný překlad autora)

¹⁴ Tamtéž.

¹⁵ КУЗНЕЦОВ, Фёдор Исидорович. *История отечественной журналистики* [online]. 2002. [cit. 2016-03-15]. Dostupné z: <http://evartist.narod.ru/text8/01.htm> (volný překlad autora)

¹⁶ Tamtéž.

¹⁷ КУЗНЕЦОВ, Фёдор Исидорович. *История отечественной журналистики* [online]. 2002. [cit. 2016-03-15]. Dostupné z: <http://evartist.narod.ru/text8/01.htm> (volný překlad autora)

Během 2. poloviny 20. století na ruském území existovalo okolo 8500 novin ať už v celosvazovém či pouze regionálním rozšíření. V roce 1985 dle Kuzněcova stoupl počet dokonce na číslo 13 500, z nichž hned čtyřicet vycházelo na celém území Sovětského svazu. Z nově vzniklých novin zmíním například noviny „Sovětskaja Rossija“, „Socialističeskaja industrija“ nebo týdeník „Za ruběžom“.¹⁸

1.4 Současný stav ruské žurnalistiky

V postsovětském Rusku došlo k výrazné změně v okruhu zpracovávaných témat. Noviny a časopisy se osamostatnily a nebály se kritizovat stávající politický režim. Jako první se v posledním desetiletí 20. století objevily noviny s názvem „Děmokratičeskaja Rossija“, „Reč“ nebo „Graždanin“. Velkou podporu v mediálním dění měli komunisté, i díky velkému množství politických hnutí se svého vzniku dočkala řada novinářských publikací.¹⁹

Značného rozmachu se na přelomu tisíciletí doznala také dětská žurnalistika, která přinášela velké množství časopisů pro ruskou mládež. Stejně tak se objevila řada časopisů s tématem religionistiky. Řada dřívějších pravidelných publikací musela po změně obměnit své názvy. V Rusku po roce 1991 začaly vycházet například noviny „Svobodnaja mysl“, „Puls“ nebo „Novyj mir“.²⁰

S příchodem novodobých technik se výrazně zvedl rozvoj elektronických médií v podobě řady televizních společností a internetových stránek. I přesto však hrají noviny, časopisy a další tištěné publikace velkou roli v ruské žurnalistice dodnes.

1.5 Sportovní žurnalistika v kontextu doby

Otázka doby vzniku samotného sportovního odvětví v ruské žurnalistice i v dnešních dobách přináší velké spory ruských odborníků. Část z nich datuje vznik prvních sportovních publikací na území Ruska až na rok 1823, kdy se objevil týdeník „Ježenedělnik dlja ochotnikov do lošaděj“. Oponentem je například historik Asaulov,

¹⁸ Tamtéž.

¹⁹ Tamtéž.

²⁰ Tamtéž.

který považuje za publikace se sportovní tematikou již „Morskije Zapiski“ z roku 1800, ve které je možné najít příspěvky týkající se tělovýchovy.²¹

Se slovem sport se však ruská veřejnost setkává až o tři desetiletí později v časopise „Moskovskij telegraf“, který však stále nemůžeme nazvat pouze sportovní publikací. O sportovních událostech, turnajích či zápasech se v počátcích příliš neinformovalo. Oblíbeným tématem byl v 1. polovině 19. století zejména koňský sport, jachting či plavání.²²

Významný nárůst sportovních publikací nastal až ve 2. polovině 19. století, v roce 1933 jejich počet překročil tři desítky. Většina z nich však na mediální scéně příliš dlouho nevydržela, více než deset let existence zaznamenal pouze „Russkij Sport“ a „Samokat“, oba publikující v posledním desetiletí 19. století. Jak již bylo zmíněno, nejvíce z nich se věnovalo koňskému sportu či lovu.²³

Až ve století následujícím se na scénu dostaly také publikace o tradičních sportovních disciplínách, které vidáme dodnes. V novodobé historii vstoupila na scénu velká řada časopisů a novin, které jsou v oběhu již řadu let a stále prosperují.

²¹ АСАУЛОВ, Виктор Фёдорович. *Печать как эффективное средство формирования советской системы физического воспитания народа: 1917-1925 гг.*, Кузев, 1989., 208 str. (volný překlad autora)

²² ВОЙТИК, Евгения Анатольевна. *Первые спортивные периодические издания в России XIX в.: к проблеме типологии.* Электронный журнал «Медиаскоп» [online]. 4/2013 [cit. 2016-03-15].

Dostupné z: <http://www.mediascope.ru/node/1482#3>

²³ Tamtéž.

2. Nejvýznamnější osobnosti ruské novinářské historie

Již od svého počátku produkovala ruská novinářská škola řadu kvalitních žurnalistů, kteří se pečlivě starali o informovanost veřejnosti. V následující kapitole se zaměříme na „velká“ novinářská jména z historie, ale i současnosti ruské sportovní žurnalistiky.

Rozvoj ruské sportovní žurnalistiky přinesl již v dobách Sovětského svazu řadu kvalitních novinářů, žurnalistů či komentátorů v televizích nebo rádiích. Mezi největší úspěchy tehdejších publicistů patřila pochopitelně účast na letních či zimních olympijských hrách nebo světových šampionátech. Z řady osobností si v následujících podkapitolách představíme nejvýznamnější novináře, kteří působili především v dobách Sovětského svazu.

2.1 Georgij Alexandrovič Djuperron

Počátky ruské sportovní žurnalistiky jsou spojeny s Georgijem Alexandrovičem Djuperronem. Jedna z nejvýraznějších postav nejen ruské novinářiny, ale celého sportu, se narodila v roce 1877, jeho první novinářské kroky přišly po dokončení gymnázia v Petrohradu. Jako osmnáctiletý mladík se Djuperron vydal do francouzské Paříže, kde se poprvé setkal s řadou sportovních odvětví, jež nakonec ovlivnily zbytek jeho života.

Georgij Alexandrovič Djuperron je v současnosti znám jako první sportovní novinář v Rusku, své první články publikoval na přelomu 19. a 20. století v časopisu „Sport“, kde ihned obsadil pozici hlavního redaktora. Zároveň aktivně působil v KLS²⁴ a od svých kolegů si vysloužil přezdívku „živý encyklopedický slovník“. Za své zásluhy se v roce 1911 posunul na pozici sekretáře v ROK a o další dva roky později se dokonce zařadil k členům Mezinárodního olympijského výboru.²⁵

Djuperron za svůj život napsal řadu sportovních publikací, ve kterých nejčastěji sděloval své názory týkající se teorie jednotlivých sportů napříč všemi kategoriemi.

²⁴ KLS, neboli Petrohradský kroužek milovníků sportu. Djuperron byl jeho zakladatelem.

²⁵ ДЮПЕРРОН, Георгий Александрович (1877–1934). *Энциклопедия Царского Села*. [online]. © 2016- [cit. 2016-02-19]. Dostupné z: <http://tsarselo.ru/yenciklopedija-carskogo-sela/istorija-carskogo-sela-v-licah/dyuperron-georgii-aleksandrovich-18771934.html#.VrsZ6PnhBhE> (volný překlad autora)

Všestranný sportovní zájem prezentoval popisem různých sportovních disciplín od fotbalu, přes gymnastiku až k běžeckému lyžování.²⁶

Zároveň se jeden z nejvýznamnějších sportovních žurnalistů zapsal do historie jako otec ruského fotbalu²⁷. Právě Djuperron byl totiž 12. (24.) října 1897 u vůbec prvního fotbalového zápasu na ruském území.²⁸ Proti sobě se postavila mužstva „Sankt-Petěrburgskij kružok ljubitelj sporta“ a „Vasiljeostrovskoje občestvo futbolistov“, druzí jmenovaní se radovali z vítězství v poměru 6:0. Následně se Djuperron na tento popud zasadil o vznik oficiální fotbalové federace v Rusku v roce 1912. V témže roce byl ruský svaz přijat jako člen FIFA^{29, 30}.

Zakladatel první fotbalové soutěže a vůbec první fotbalový rozhodčí v Rusku zemřel 23. července 1934 v důsledku zdravotních problémů spojených s vězněním za kontrarevoluční myšlenky mezi lety 1921 až 1930.³¹

2.2 Jurij Iljič Vaňjat

Stejně jako u Djuperrona byla také publikační práce Jurije Iljiče Vaňjata nejvíce spjata s fotbalem. Sovětský sportovní žurnalista narozený roku 1913 je pro světový sport známý jako jeden z nejproslulejších fotbalových novinářů v Sovětském Svazu. Právě Vaňjat za svoji celoživotní práci obdržel zlatou medaili od Mezinárodní sportovní novinářské organizace.³²

Ruská veřejnost vnímá Vaňjata jako novináře, který jako jediný v celé historii dokázal pravidelně psát o všech 54 ligových sezónách fotbalových soutěží v Sovětském svazu. Své první články o statistikách tehdejšího fotbalu publikoval v časopisu „Krasnyj

²⁶ МИХЕЕВА, Галина Васильевна. Дюперрон Георгий Александрович. . [online]. © 2011-2014 [cit. 2016-02-19]. Dostupné z: <http://tsarselo.ru/yenciklopedija-carskogo-sela/istorija-carskogo-sela-v-licah/dyuperron-georgii-aleksandrovich-18771934.html#VrsZ6PnhBhE> (volný překlad autora)

²⁷ ТИТЕЕВ, Александр. Папа российского футбола. *Чемпионат*. [online]. 24.9.2009 [cit. 2016-03-01]. Dostupné z: <http://www.championat.com/football/article-40053.html> (volný překlad autora)

²⁸ Tamtéž.

²⁹ FIFA je hlavní organizace světového fotbalu, v současné době disponuje celkem 209 členskými asociacemi.

³⁰ История. О РФС. Общая информация.. *Официальный сайт РФС*. [online]. © 1999 – 2016 [cit. 2016-02-19]. Dostupné z: <http://www.rfs.ru/rfs/information/general/history/> (volný překlad autora)

³¹ ТИТЕЕВ, Александр. Папа российского футбола. *Чемпионат*. [online]. 24.9.2009 [cit. 2016-03-01]. Dostupné z: <http://www.championat.com/football/article-40053.html> (volný překlad autora)

³² АЛЕКСЕЕВ, Фёдор. Золотой медалист футбольной журналистики. *СПОРТ-ЭКСПРЕСС: Футбол – «У своих ворот»*. [online]. 7.12.2013 [cit. 2016-02-20]. Dostupné z: <http://www.sport-express.ru/football/local/reviews/821100/> (volný překlad autora)

sport³³, konkrétně v letech 1933 – 1949. Dále je jeho práce spojena s novinami „Trud“ a „Moskovskaja pravda“.³⁴

Velkého uznání se Jurij Iljič Vaňjat dočkal v roce 1953, kdy jeho článek znamenal stornování výsledku fotbalového zápasu a opakování utkání. Konkrétně se jednalo o střetnutí Torpeda s Dinamem Tbilisi. Díky hrubé chybě rozhodčího Petra Bělova zvítězilo gruzínské mužstvo 2:1, ihned po zápase na trávník vtrhli fanoušci ruského týmu a sudího napadli. Žádný novinář nedostal odvahu o daném incidentu informovat, kromě Vaňjata. Díky jeho článku byl výsledek zrušen a utkání opakováno. Ve druhém, již regulérně vedeném zápase, zvítězilo Torpedo 4:1.³⁵

2.3 Arkadij Romanovič Galinskij

K dalším významným žurnalistům z dob Sovětského svazu je řazen Arkadij Romanovič Galinskij. Muž, patřící k největším sportovním analytikům 20. století v Rusku, vstoupil do světa žurnalistiky až po 2. světové válce, následně během své kariéry vystřídal řadu novin a časopisů.³⁶

Nejvíce se do povědomí ruské veřejnosti zapsal svojí veřejnou kritikou na téma domluvených výsledků zápasů v ruském fotbale, kterou popsal ve své knize „Ně sotvori sebě kumíra“, za kterou si vysloužil přezdívku „Solženicyn ruského fotbalu“³⁷. I přes své velmi kritické zaměření nasbíral Galinskij velké množství novinářských ocenění a zařadil se k významným žurnalistům na ruském území.³⁸

2.4 Alexandr Alexandrovič Kurašov

Alexandr Alexandrovič Kurašov se zapsal do historie ruské žurnalistiky díky spojení s lehkou atletikou. V mládí aktivní sportovec přenesl své zkušenosti do novin a posléze i rádií a televizí, kde se ukázal jako kvalitní komentátor. Ve své kariéře se

³³ Od roku 1946 došlo ke změně názvu na „Sovětskij sport“

³⁴ АЛЕКСЕЕВ, Фёдор. Золотой медалист футбольной журналистики. СПОРТ-ЭКСПРЕСС: Футбол – «У своих ворот». [online]. 7.12.2013 [cit. 2016-02-20]. Dostupné z: <http://www.sport-express.ru/football/local/reviews/821100/> (volný překlad autora)

³⁵ АЛЕКСЕЕВ, Фёдор. Золотой медалист футбольной журналистики. СПОРТ-ЭКСПРЕСС. Футбол: У своих ворот. [online]. 7.12.2013 [cit. 2016-03-01]. Dostupné z: <http://www.sport-express.ru/football/local/reviews/821100/> (volný překlad autora)

³⁶ Аркадий Галинский. Как меня превратили в «Солженицына советского футбола» [online]. [cit. 2016-02-20]. Dostupné z: <http://agalinsky.narod.ru/articles/solzh.html> (volný překlad autora)

³⁷ Přezdívka „Solženicyn ruského sportu“ zazněla z úst Pavlova, jakožto zhodnocení jeho tvorby

³⁸ Аркадий Галинский. Как меня превратили в «Солженицына советского футбола» [online]. [cit. 2016-02-20]. Dostupné z: <http://agalinsky.narod.ru/articles/solzh.html> (volný překlad autora)

aktivně účastnil osmi olympijských her, naposledy ho mohli diváci zaslechnout na Letních olympijských hrách 2004 v řeckých Aténách.

Kromě komentování disciplín lehké atletiky se soustředil na zahajovací a závěrečné ceremonie zmíněných her.³⁹ Za svoji práci byl odměněn dohromady dvaceti tituly a medailemi SSSR a Ruska, mimo jiné se stal členem „Měždunarodnoj akademiji tvorčestva“. Významný ruský komentátor zemřel v únoru roku 2010, paradoxně během zimních olympijských her v kanadském Vancouveru.⁴⁰

2.5 Vladimir Lvovič Pisarevskij

Mezi tradiční komentátory letních i zimních olympijských her, mistrovství Evropy i světa v různých disciplínách patřil v dobách Sovětského svazu Vladimir Lvovič Pisarevskij. Do světa sportu nakoukl zkraje druhé poloviny 20. století, kdy se z pozice trenéra zasloužil o rozvoj hokeje zejména v moskevském Dynamu, fanoušci ho následně mohli vídat v Čeljabinsku nebo Voskresensku.⁴¹

Postupem času se Pisarevskij přesunul z trenérské lavičky na komentátorské stanoviště, kde jeho zaměřením byl zejména lední hokej. Jako komentátor se účastnil celkem 25 světových šampionátů, což se na ruském území žádnému sportovnímu žurnalistovi nepovedlo.⁴²

Za svůj pestrý novinářský život byl v roce 2003 odměněn titulem laureát AIPS⁴³, o deset let později byla vydána audiokniha s tématem, jak se stát sportovním komentátorem. Jednalo se o rozhovor právě s Pisarevskim o jeho komentátorské kariéře.⁴⁴ V lednu roku 2016 oslavil významný ruský sportovní redaktor osmdesáté

³⁹ Курашов Александр Александрович. *Олимпийская энциклопедия: Яндекс.Словари*. [online]. © 2001-2016 [cit. 2016-03-16]. Dostupné z: slovari.yandex.ru (volný překlad autora)

⁴⁰ А. А. Курашову – 75! [online]. 25.1.2010 [cit. 2016-02-20]. Dostupné z: <http://runners.ru/post/235> (volný překlad autora)

⁴¹ Новости. *Министерство спорта Российской Федерации*. [online]. 13.1.2016 [cit. 2016-02-16]. Dostupné z: <http://www.minsport.gov.ru/press-centre/news/28055/> (volný překlad autora)

⁴² Tamtéž.

⁴³ AIPS je „Měždunarodnaja asociacija spartivnoj presy“.

⁴⁴ Новости. *Министерство спорта Российской Федерации*. [online]. 13.1.2016 [cit. 2016-02-16]. Dostupné z: <http://www.minsport.gov.ru/press-centre/news/28055/> (volný překlad autora)

narozeniny, i přesto ještě v roce 2014 působil v ruském rádiu „Maják“ jakožto člen sportovní redakce.⁴⁵

2.6 Nikolaj Nikolajevič Ozerov

K jedné z největších osobností ruské sportovní historie bezpochyby patří Nikolaj Nikolajevič Ozerov. Ke sportu měl náklonnost již od svého mládí, ve věku dvanácti let se stal šampionem Moskvy v tenise, který mu následně otevřel dveře k velkému sportu. Nebývale úspěšnou tenisovou kariéru na vysoké úrovni odstartoval v roce 1941 v Moskvě, kde za své výkony obdržel přezdívku „mistr sportu“.

Během své tenisové kariéry Ozerov dokázal dohromady čtyřicetkrát vyhrát mistrovství Sovětského svazu v tenisu v jednotlivcích, párech či smíšených družstvech. Svoji zajímavou komentátorskou kariéru odstartoval 29. srpna 1950, kdy dostal možnost komentovat první poločas fotbalového zápasu mezi moskevským Dynamem a CSKA. Následně se rádio rozhodlo počkat na názory diváků a Ozerova na dva týdny nechalo v ústraní. Za tento čas přišlo do rádia 40 dopisů s chválou Ozerovova výkonu, který se na tento popud natrvalo dostal ke komentování sportovních zápasů.

K jeho pestrému sportovnímu životu musíme přičíst ještě působení v Moskevském uměleckém akademickém divadle a aktivní literární činnost. V devadesátých letech 20. století musel Nikolaj Ozerov podstoupit těžkou operaci, při které mu byla amputována noha. Od této události příliš nevycházel z domu a v roce 1997 zemřel. Díky řadě ocenění a medailí se tučným písmem zapsal do historie ruského sportu.⁴⁶

⁴⁵ Владимир Писаревский. *Гостю / Радио Маяк*. [online]. [cit. 2016-02-16]. Dostupné z: <http://radiomayak.ru/guests/guest/id/219020/> (volný překlad autora)

⁴⁶ Библиография Николай Озеров [online]. © 2014- [cit. 2016-02-18]. Dostupné z: <http://www.peoples.ru/sport/commentator/ozеров/> (volný překlad autora)

3. Novinářské osobnosti současného Ruska

3.1 Alexej Alexandrovič Andronov

Andronov patří k nejvýznamnějším sportovním komentátorům současnosti. Svoji novinářskou kariéru odstartoval nedokončeným studiem vysoké školy, po kterém začal pracovat v časopise „Sport-Express“, kde se aktivně zabýval nejvyšší německou fotbalovou soutěží. V rozhovoru pro sports.ru sám Andronov sdělil, že se k německému fotbalu dostal díky práci pro noviny „Futbolnyj kurjer“ na zápase Ligy mistrů mezi Spartakem a Borussii Dortmund. Seznámil se zde s manažerem německého celku, který ho následně pozval do Dortmundu.

Po měsíční návštěvě v Německu sám Andronov v rozhovoru řekl: „*Sami popřemýšlejte, co znamená pro osmnáctiletého kluka ukázat se na Westfalenstadionu*⁴⁷.“ Zkušenosti s německým fotbalem vynesly Andronova do televizní stanice NTV Plus, kde jeho prací bylo mapování německé Bundesligy v rámci pořadu „Futbolnyj klub“.⁴⁸

S životním příběhem Andronova je však spjata také řada skandálů. Andronov ve svém článku z června roku 2013 zkritizoval výběr 33 nejlepších fotbalistů veterány, kteří dle jeho slov sestavili seznam „u piva“. Na jeho názor se výrazně ohradil viceprezident ruského fotbalového svazu Nikita Simoňan, jenž nazval Andronova diletantem⁴⁹ a jeho jednání vrcholem drzosti vůči veteránům a legendám ruské kopané.⁵⁰

Kromě sporu s vrcholnými představiteli ruského fotbalu v sezóně 2013/2014 se Andronov dostal do konfliktu s fotbalovým týmem Spartaku Moskva, který aktivoval právo veta vůči jeho komentáři. Generální ředitel Spartaku Roman Aschabadze využil

⁴⁷ Domácí stadion týmu Borussia Dortmund, několik zápasů zde odehrála i německá fotbalová reprezentace.

⁴⁸ КАРПИН, Валерий. Алексей Андронов: «Я не работаю комментатором. Я живу комментатором». Телеканал «Спорт» – Блоги. [online]. 29.1.2012 [cit. 2016-02-18]. Dostupné z: http://www.sports.ru/tribuna/blogs/sport_tv/321133.html (volný překlad autora)

⁴⁹ Diletant znamená neznalý či neodborný člověk.

⁵⁰ БОДРОВ, Андрей. Симонян о претензиях к Андронову, Черданцеву, Дементьеву (голосование). Новості: Советский спорт. [online]. 13.6.2013 [cit. 2016-02-20]. Dostupné z: <http://www.sovsport.ru/news/text-item/616610> (volný překlad autora)

této možnosti, za důvod nepřímo označil výroky Andronova za tendenční a neobjektivní.⁵¹

Od listopadu roku 2015 slýchali projevy známého komentátora v televizní stanici „Matč TV“, který byl nově prezidentem Vladimírem Putinem zařazen do prvního multiplexu.⁵² Od března roku 2016 však Andronov zamířil do evropské televizní stanice Eurosport.⁵³

3.2 Ilja Arkaděvič Kazakov

Stejně jako Andronov má hlavní zaměření na fotbal Ilja Arkaděvič Kazakov. Právě Andronov měl velký vliv na jeho vývoj v profesi sportovního komentátora. Kazakov svoji profesní kariéru odstartoval na televizní stanici „NTV Plus“, kde se kromě Andronova mohl učit i od dalších významných komentátorů současnosti. Během úspěšného pětiletého působení se podíval na světový fotbalový šampionát v roce 1998, vyzkoušel si vysílání sportovních zpráv a dočkal se i vlastního pořadu.

Svoji kariéru nadále rozvíjel na kanále „7TV“, kde během konání mistrovství světa 2002 vedl vůbec první fotbalovou talk-show. Od června roku 2003 komentuje v televizním kanále „Sport“, v rámci čehož dostal možnost věnovat se významným fotbalovým zápasům nejen v Rusku, ale i celé Evropě. Jeho osobně těšila zejména práce na všech zápasech CSKA Moskva v roce 2005, kdy moskevské mužstvo vyhrálo Pohár UEFA⁵⁴.

Kromě komentátorské činnosti věnuje Kazakov spoustu času psaní novinových článků. Během svého života vystřídal řadu kvalitních novin a časopisů, mezi lety 2005-2015 byl navíc tiskovým mluvčím ruské fotbalové reprezentace. Díky zkušenostem z komentátorského stanoviště a pozice v národním týmu vydal v říjnu 2008 knihu s názvem „Nastojasčaja sbornaja, ili Fenomen Chiddinka“. V knize vtipně popisuje dění

⁵¹ Алексею Андронову запретили комментировать матчи «Спартак». *Футбол: Спорт: Lenta.ru*. [online]. 19.7.2013 [cit. 2016-02-20]. Dostupné z: <http://lenta.ru/news/2013/07/19/andronov/> (volný překlad autora)

⁵² Андронов будет работать на «Матч ТВ». *Чемпионат*. [online]. 14.10.2015 [cit. 2016-02-20]. Dostupné z: <http://www.championat.com/football/news-2271463-andronov-budet-rabotat-na-match-tv.html> (volný překlad autora)

⁵³ ЧЕШОКОВА, Екатерина. Уткин и Елагин стали комментаторами телеканала Eurosport. *Вокруг спорта: Р-Спорт. Все главные новости спорта*. [online]. 3.3.2016 [cit. 2016-03-06]. Dostupné z: <http://rsport.ru/around/20160303/900535301.html> (volný překlad autora)

⁵⁴ Pohár UEFA nese od roku 2009 označení Evropská liga UEFA.

v ruském fotbale spojené zejména s bývalým trenérem ruského týmu⁵⁵ Holanďanem Guusem Hiddinkem.⁵⁶

3.3 Alexandr Alexandrovič Kuzmak

Alexandr Alexandrovič Kuzmak odstartoval svoji novinářskou kariéru pozdě, konkrétně se stal v roce 1999 ve svých šestadvaceti letech moderátorem rádia „Sport“, odkud jeho kroky vedly již na sportovní kanál „NTV Plus“. Ve zmíněné televizní společnosti se velmi rychle vypracoval na vedoucího sportovních zpráv, jako komentátora ho diváci slýchali zejména při tenisových turnajích, hokejových zápasech či se staral o zpopularizování tehdy ještě nepříliš známého futsalu.

Velká změna přišla v roce 2006, kdy se Kuzmak rozhodl přejít na televizní kanál „Rossija 2“, kde dostal na starosti pořady „Věsti sport“ a „Chokkej Rossiji“. Ve stejném roce se opět vrátil do rádia, kde divákům zprostředkoval řadu sportovních pořadů. Za své zásluhy si vysloužil několik ocenění a zejména práci v pozici PR manažera v ruské hokejové reprezentaci, kde působí od roku 2011.⁵⁷

Kromě práce na sedmi olympijských hrách a třech světových šampionátech ve fotbale se účastnil v unikátním projektu v roce 2014 nově vzniklého kanálu „Zvězda“, kde měl možnost po boku dlouholetého kapitána ruské sborné Vjačeslava Fetisova komentovat zápas století mezi Sovětským svazem a Kanadou z roku 1981.⁵⁸

3.4 Alexej Lvovič Popov

Alexej Lvovič Popov je mezi ruskou veřejností znám pod přізviskem „Hlas formule 1“. Svě první komentátorské krůčky Popov spojil s televizní stanicí „RTR“, která od roku 1992 začala vysílat královnu motorsportu Formuli 1. V rozhovoru pro news.sportbox.ru sám úsměvně popsal své začátky: *„Pro komentování formule měli profesionální komentátory, jenže potřebovali specialistu, který jim pomůže. Viděli, že*

⁵⁵ Nizozemský trenér Guus Hiddink působil v ruské reprezentaci v letech 2006-2010.

⁵⁶ САВАРИ, Лев. Хиддинк обещал прочесть книгу Казакова. *Чемпионат*. [online]. 7.10.2008 [cit. 2016-02-23]. Dostupné z: <http://www.championat.com/football/article-26033.html> (volný překlad autora)

⁵⁷ Александр Александрович Кузмак биография, Заслуги, Семейное положение. [online]. © 2010- [cit. 2016-02-23]. Dostupné z: <http://www.people.su/60033> (volný překlad autora)

⁵⁸ 23 февраля премьера на телеканале «ЗВЕЗДА». *ТелеВести.Ру*. [online]. 18.2.2014 [cit. 2016-02-23]. Dostupné z: <http://www.televesti.ru/sport-tv/27382-23-fevralya-premera-na-telekanale-zvezda.html> (volný překlad autora)

nějaký Alexej Popov píše články ve „Sport-express“, a tak si mě pozvali. Jenže netušili, že mi je teprve sedmnáct let.“

Poprvé za komentátorský pultík Popov usedl při GP Španělska, následně se řadu let věnoval právě Formuli 1. Během své novinářské kariéry prošel ještě televizními stanicemi „Sport“, „RENTV“, „Rossija 2“ a od listopadu roku 2015 působí na populárním sportovním programu „MačTV“. Kromě motorsportu se Popov věnoval ještě basketbalu, tenisu, fotbalu a i dalším sportovním odvětvím.⁵⁹

3.5 Igor Jakovlevič Rabiner

Mezi kvalitní ruské novináře, spisovatele a zejména sportovní fejetonisty patří bezesporu také Igor Jakovlevič Rabiner. V rozhovoru pro významný ruský časopis sportbox.ru uvedl, že ho k sportovní novinářině přivedl otec s dědou v rámci velké lásce k fotbalovému klubu v Oděse. Psát sportovní články začal pro místní fotbalový web ve svých třinácti letech, což ho následně posunulo na mezinárodní úroveň.⁶⁰

Na svém kontě má Rabiner téměř dvacetiletou praxi v novinách „Sport-Express“, jako novinář pracoval na sedmi olympijských hrách a mistrovstvích světa i Evropy ve fotbale. Člen Svazu ruských novinářů se v roce 2013 rozhodl společně s hlavním redaktorem webového portálu „championat.com“ a úspěšným sportovním komentátorem založit centrum „Sportivnyj žurnalist“. Cílem tohoto výukového programu je příprava nových talentů na mediální profesi a dává možnost konfrontace s nejúspěšnějšími novináři a komentátory současnosti.⁶¹

Za své úspěchy v oblasti sportovní žurnalistiky byl několikrát oceněn a i přesto, že jeho hlavním zaměřením je fotbal, dostal se po Zimních Olympijských hrách 2014 ve

⁵⁹ Алексей Попов: Для вас работал... [online]. 6.8.2007 [cit. 2016-02-23]. Dostupné z: http://news.sportbox.ru/Vidy_sporta/Sport/Novosti/Aleksey-Popov-Dlya-vas-rabotal (volný překlad autora)

⁶⁰ МИХАЙЛОВА, Мария. Игорь Рабинер: «Мой путь в спортивную журналистику начался с «Вечерней Одессы». АЛЕФ. [online]. [cit. 2016-02-23]. Dostupné z: http://news.sportbox.ru/Vidy_sporta/Sport/Novosti/Aleksey-Popov-Dlya-vas-rabotal (volný překlad autora)

⁶¹ Центр «Спортивный журналист» проводит набор абитуриентов. Чемпионат. [online]. 20.8.2013 [cit. 2016-02-23]. Dostupné z: <http://www.championat.com/football/news-1609550-centr-sportivnyj-zhurnalist-provodit-nabor-abiturientov.html> (volný překlad autora)

Vancouveru dokonce do výběru nejlepších novinářů světa, které se o významnou sportovní akci v Kanadě starali.⁶²

Mimo novinářskou tvorbu je Rabiner také významným sportovním spisovatelem, během svého života napsal řadu publikací týkajících se hokejových i fotbalových témat v Ruské federaci. Hodně velké emoce vzbudila kniha s názvem „Kak Rossija polučila čempionat miru po futbolu - 2018. Sportivno-političeskoje rassledovanije“. Politický podtext při volbě pořadatele světového šampionátu znamenal velké problémy s cenzurou, ani to však nezabránilo vydání samotné, hodně diskutované, knihy.⁶³

3.6 Georgij Vladimirovič Čerdancev

Čerdancev patří do kategorie sportovních žurnalistů, jejichž profesní kariéra je spojena zejména s televizními kanály „NTV“ a „NTV-Plus“. V rozhovoru pro významný ruský portál gazeta.ru prozradil: „*K práci v televizní společnosti jsem se dostal díky svým studiím překladatelství a učitelství anglického jazyka.*“ Od namluvení malých reportáží se v roce 1998 dostal až k samotnému komentování, premiéru si odbyl na světovém šampionátu ve fotbale při zápase Norska a Itálie.⁶⁴

Stále pravidelněji se současný ruský novinář začal objevovat na televizních obrazovkách, místo komentátorství si však zvolil jinou cestu ke slávě. Stal se moderátorem řady sportovních pořadů, nejvíce však se zaměřením na fotbal. Mezi nejúspěšnější patřily na přelomu tisíciletí „Jevropejskaja futbolnaja nedělja“, „Futbolnyj klub“ nebo „2:1“, všechny na televizním programu „NTV Plus“.

Od roku 2005 přesunul Georgij Vladimirovič Červancev svoji pozornost do rádia „Serebrjanyj Dožd“, za své sportovní účinkování získal několik prestižních ocenění. Mimo novinářské pole se tři roky věnoval práci tiskového mluvčí nejvyšší

⁶² ОКР наградил лучших спортивных журналистов страны [online]. 2.7.2014 [cit. 2016-02-25]. Dostupné z: <http://www.olympic.ru/news/hello/okr-nagradil-luchshih-sportivnih-jurnalistov/> (volný překlad autora)

⁶³ РАБИНЕР, Игорь. Название моей новой книги подвергли цензуре. *Обсуждение на LiveInternet*. [online]. 22.2.2012 [cit. 2016-02-25]. Dostupné z: <http://www.liveinternet.ru/users/rabiner/blog#post207573493> (volný překlad autora)

⁶⁴ По просьбе «Газеты.Ру» Георгий Черданцев рассказал о том, кто, когда, где и при каких условиях может стать спортивным комментатором. *Газета.Ру*. [online]. 27.9.2012 [cit. 2016-02-25]. Dostupné z: http://www.gazeta.ru/lifestyle/education/2012/09/27_a_4791133.shtml (volný překlad autora)

fotbalové soutěže v Rusku.⁶⁵ Zajímavý je také fakt, že v roce 2015 plnil společně s Konstantinem Geničem roli komentátora v populární hře FIFA16.⁶⁶

3.7 Vladimir Alexandrovič Gomelskij

Vladimir Alexandrovič Gomelskij je v Ruské federaci znám především jako vynikající basketbalista, který celou svoji profesionální kariéru propojil s mužstvem CSKA Moskva, se kterým se stal hned třikrát šampionem Sovětského svazu. Po konci sportovní kariéry se v roce 1977 vrhl na dráhu basketbalového trenéra. Z počátku se podílel na výchově nových talentů a následně si vysloužil šanci jako asistent hlavního trenéra moskevského CSKA.⁶⁷

Od 90. let se Gomelskij aktivně zapojil i do vysílání ruských sportovních televizí jako sportovní komentátor a basketbalový expert. Premiéru si odbyl v roce 1989 v programu „Lučšije igry NBA“, následně svoji televizní kariéru spojil s historií kanálu „Rossija“. Podílel se na projektu vysílání olympijských her v australském Sydney v roce 2000, kde, i díky jeho práci, lámaly vysílané pořady rekordy. Vůbec poprvé zde byl přenášen zahajovací ceremoniál v celém svém provedení.⁶⁸

V roce 2003 se Vladimir Alexandrovič Gomelskij stal zástupcem generálního ředitele nového televizního kanálu „Sport“, odkud jeho kroky po dvou letech vedly na kanál „ORT“ a následně na „NTV-Plus“. V současné době se zkušený basketbalový komentátor věnuje přípravám vysílání z velkých sportovních akcí, od olympijských her a mistrovství světa až k jednotlivým turnajům. Díky svým zkušenostem a dosaženým úspěchům patří k osobnostem ruského sportu 20. století.⁶⁹

⁶⁵ Георгий Черданцев. *Вокруг ТВ*. [online]. © 2009-2016 [cit. 2016-02-25]. Dostupné z: http://www.vokrug.tv/person/show/Georgii_CHerdantsev/ (volný překlad autora)

⁶⁶ ЯРОСЛАВЦЕВ, Иван. Черданцев и Генич будут комментировать FIFA 16. *Новости: Советский спорт*. [online]. 27.7.2015 [cit. 2016-02-27]. Dostupné z: <http://www.sovsport.ru/news/text-item/827122> (volný překlad autora)

⁶⁷ Гомельский Владимир Александрович. *Онлайн энциклопедия ЦСКА*. [online]. 14.3.2008 [cit. 2016-02-27]. Dostupné z: <http://www.cskalogia.ru/492/> (volný překlad autora)

⁶⁸ Tamtéž.

⁶⁹ Гомельский Владимир Александрович. *Онлайн энциклопедия ЦСКА*. [online]. 14.3.2008 [cit. 2016-02-27]. Dostupné z: <http://www.cskalogia.ru/492/> (volný překlad autora)

4. Významní sportovní komentátoři Sovětského svazu a Ruska

V předchozích kapitolách jsme zmínili nejvýznamnější ruské sportovní novináře a komentátory, kteří svoji práci nesoustředili pouze na televizní obrazovky, nýbrž také do ostatních sfér novinářské profese. V minulosti byl za nejlepší sportovní komentátory na území Ruska či tehdejšího Sovětského svazu považován zmíněný Nikolaj Nikolajevič Ozerov, nejznámějším jménům 21. století věnuji kapitolu následující.

4.1 Vladimir Nikitovič Maslačenko

Jednou z největších osobností v kombinaci ruského sportu a žurnalistiky je bezpochyby Vladimir Nikitovič Maslačenko. Vynikající sportovec dokázal své zkušenosti z fotbalových zápasů patřičně přenést i do své profese sportovního komentátora, za což po celý svůj život sklízel velký obdiv. Redaktor webu championat.ru ho charakterizoval jako veselého, charismatického komentátora s talentem od boha.⁷⁰

Ještě před začátkem své novinářské kariéry se Maslačenko zapsal do povědomí občanů jako skvělý fotbalový brankář. Svoji kariéru začal v Dněpropetrovsku, odkud jeho kroky vedly na konci padesátých let do Moskvy. S místním Lokomotivem a Spartakem dokázal vyhrát nejvyšší fotbalovou soutěž v Sovětském svazu a v roce 1965 obdržel od časopisu „Ogoňok“ cenu pro nejlepšího brankáře celé ligy. Za své výkony si vysloužil i osm startů v národním týmu SSSR, se kterým v roce 1960 získal titul mistra Evropy.⁷¹

Jeho komentátorská kariéra odstartovala po dvouletém působení v roli trenéra v africkém Čadu nejen díky fotbalovým znalostem, velkou roli sehrálo také přilnutí k extrémním sportům jako například horské a vodní lyžování či plachtění. Maslačenko je taktéž znám jakožto zakladatel prvního speciálního programu o kulečnicku.⁷²

⁷⁰ ТРЕТЯК, Алексей. Выздоровливайте, Владимир Никитович!. *Чемпионат*. [online]. 23.11.2010 [cit. 2016-02-27]. Dostupné z: <http://www.championat.com/football/article-71708.html> (volný překlad autora)

⁷¹ Tamtéž.

⁷² Tamtéž.

Většinu své komentátorské kariéry strávil v televizním programu NTV-Plus, kde se věnoval především fotbalu. Čtyři dny po své poslední sportovní reportáži v listopadu roku 2010 byl převezen s mozkovou příhodou do nemocnice, kde následně zemřel.⁷³

4.2 Konstantin Michajlovič Genič

Stejný příběh bývalého profesionálního fotbalisty, který následně zužitkoval svoje zkušenosti na televizních obrazovkách, doprovází i Konstantina Michajloviče Geniče. Současný komentátor televizního kanálu NTV-Plus se narodil v roce 1978 ve městě Irkutsk, jeho začátky fotbalové kariéry byly spojeny především s Moskvou, kde působil již od svých devíti let.⁷⁴

Na přelomu tisíciletí si vyzkoušel fotbal v Lotyšsku či v Izraeli, po návratu do Ruska si však v roce 2006 přivodil zranění, kvůli kterému byl nucen kariéru fotbalisty ukončit. Ještě ve stejném roce se zapojil do komentátorského programu na stanici NTV-Plus, kromě čehož pracoval také na rádiu Sport.⁷⁵

V současné době se kromě pravidelného komentování nejprestižnějších evropských fotbalových lig věnuje ještě projektu „Rejting Bukmekerov“, v rámci kterého přednáší prognózy k jednotlivým duelům. Nově bude také ruským hlasem sportovní hry FIFA16.⁷⁶

4.3 Alexandr Viktorovič Jelagin

Mezi zkušené sportovní komentátory na území Ruské federace musím zařadit i Alexandra Viktoroviče Jelagina. Muž, který vystupuje pod pseudonymem Masalov, má velké spojení s Československem, zde totiž po vystudování žurnalistiky na univerzitě v Moskvě pracoval. Ke sportovní tematice se dostal až při práci v ruské televizi „2 x 2“, když v roce 1996 dostal za úkol zpracovat dokument o evropských šampionátech z předchozích let.⁷⁷

⁷³ Скончался Владимир Маслаченко. *Чемпионат*. [online]. 23.11.2010 [cit. 2016-02-27]. Dostupné z: <http://www.championat.com/football/news-666584.html> (volný překlad autora)

⁷⁴ Биография. *Константин Генич*. [online]. © 2016 [cit. 2016-02-29]. Dostupné z: <http://konstantingenich.ru/sample-page/> (volný překlad autora)

⁷⁵ Tamtéž.

⁷⁶ Tamtéž.

⁷⁷ СпортЭфир. *Александр Елагин*. [online]. © 2011-2013 [cit. 2016-02-29]. Dostupné z: <http://sport-efir.ru/index/0-122> (volný překlad autora)

Díky úspěchu se mu na kanálu „Ren-TV“ dostalo možnost komentovat nejlepší zápasy prestižní anglické Premier League, která dlouhou dobu lákala k televizním obrazovkám řadu fotbalových příznivců. Stejně jako u většiny jeho kolegů mířily další kroky do společnosti televizního vysílání NTV-Plus, kde působil od podzimu roku 2009.⁷⁸

Kromě sportovního komentování se Jelagin věnoval také herectví a psaní knih, mimo jiné je spoluautorem série „Istorija futbola“ z roku 2006.⁷⁹ Poslední pracovní změna pro Jelagina přišla na začátku roku 2016, kdy byl v důsledku snižování počtu zaměstnanců propuštěn z Matč TV společně s Vasilijem Utkinem, Alexejem Andronovem a dalšími, a usadil se na evropském televizním kanálu Eurosport.⁸⁰

4.4 Vladimir Sergejevič Stogničenko

Vladimir Sergejevič Stogničenko patří v současnosti mezi nejmladší významné sportovní komentátory v Rusku. Ke sportu se dostal ve svých deseti letech, kdy začal provozovat zápasnické umění a judo. Postupem času však se začal mnohem více zajímat o fotbal, k čemuž mu pomohla návštěva Itálie. Díky stáži na NTV+ se v roce 2001 dostal k práci na televizní obrazovce.⁸¹

V roce 2003 začala jeho dvouletá práce na kanále Eurosport, kde kromě fotbalu dostal možnost komentovat velké spektrum rozmanitých sportů, což mu přineslo velké množství zkušeností. V následujících letech prošel řadou televizních společností přes kanál „Sport“, „Futbol Rossiji“ až k „Matč TV“.⁸² Od roku 2016 vede na posledním kanále program „Gdě roždajutsja čempiony?“, což zveřejnil na své sociální síti Twitter.

4.5 Vasilij Vjačeslavovič Utkin

Činnost sportovního novináře je s Vasilijem Vjačeslavovičem Utkinem spjata již od studentských let, když se ve třetím ročníku dostal do televizního kanálu „Vzgljad“,

⁷⁸ СпортЭфир. Александр Елагин. [online]. © 2011-2013 [cit. 2016-02-29]. Dostupné z: <http://sport-efir.ru/index/0-122> (volný překlad autora)

⁷⁹ Tamtéž.

⁸⁰ ЧЕШОКОВА, Екатерина. Уткин и Елагин стали комментаторами телеканала Eurosport. *Вокруг спорта: Р-Спорт. Все главные новости спорта.* [online]. 3.3.2016 [cit. 2016-03-06]. Dostupné z: <http://rspot.ru/around/20160303/900535301.html> (volný překlad autora)

⁸¹ Владимир Стогниченко. *Ведущие / Радио Маяк.* [online]. [cit. 2016-02-29]. Dostupné z: <http://radiomayak.ru/djs/dj/id/105288/> (volný překlad autora)

⁸² Tamtéž.

kde působil s řadou současných kvalitních novinářů až do roku 1993. O rok později se již přesunul do známé sportovní stanice NTV-Plus, kde nahlédl do vysílání pomoci pořadu „Futbolnyj klub“. Právě Utkin ve svém blogu uvádí: „*V tento moment jsem si uvědomil, že se v budoucnu chci v televizi věnovat sportovnímu vysílání.*“⁸³

Postupem času se jeho specializací stal španělský fotbal, z nejvyšší soutěže zvané Primera Division vysílal přes deset let, i přesto jeho pracovní život nebyl zcela jednoduchý. Zmíněný fotbalový pořad byl několikrát přerušen, Utkin, dle vlastních slov, několikrát přemýšlel o odchovu z NTV. Dodnes z neznámých důvodů byl v roce 2001 napaden a ostrým předmětem poraněn. Z vážného incidentu se ruský sportovní komentátor dokázal vzpamatovat, viník napadení však až do dnešní doby nebyl vypátrán.⁸⁴

Během své novinářské kariéry vedl kromě sportovních pořadů také hudební talk-show, v roce 2010 se ale natrvalo usadil v oblasti sportu, protože se na pět let dostal na pozici hlavního redaktora sportovních kanálů NTV-Plus. Dále jeho kroky vedly na televizní kanál Matč TV, kde ale Utkin, dle vlastního vyjádření, není šťastný. Navíc byl na začátku roku 2016 suspendován a jeho práce komentátora byla přerušena.⁸⁵ Po dvou měsících však v březnu roku 2016 nastoupil do pozice fotbalového komentátora na stanici Eurosport.⁸⁶

Z dalších významných jmen ruské sportovní televize mohu zmínit například **Grigorije Alexandroviče Tvaltvaldzeho**, který se dostal ke sportovnímu komentování až koncem 20. století, tedy téměř ve svých 40 letech. Novinářské začátky byly svázány s fotbalem. Vůbec prvním komentovaným zápasem byl pro Tvaltvaldzeho fotbalový duel Lokomotivu Moskva s Rostovem, díky kterému se napevno a na dlouhé roky usadil na televizních obrazovkách. Za své výkony obdržel řadu ocenění a stále patří k elitním ruským komentátorům.⁸⁷

⁸³ УТКИЙ, Василий. Сидя на красивом холме. *Конференция – Футбол – Sports.ru*. [online]. © 1998-2016 [cit. 2016-03-02]. Dostupné z: <http://www.sports.ru/conference/utkin/?action=author> (volný překlad autora)

⁸⁴ Tamtéž.

⁸⁵ Василий Уткин отстранен от работы комментатором на "Матч ТВ" [online]. 12.1.2016 [cit. 2016-03-02]. Dostupné z: <http://www.interfax.ru/sport/489266> (volný překlad autora)

⁸⁶ ЧЕШОКОВА, Екатерина. Уткин и Елагин стали комментаторами телеканала Eurosport. *Вокруг спорта: Р-Спорт. Все главные новости спорта*. [online]. 3.3.2016 [cit. 2016-03-06]. Dostupné z: <http://rsport.ru/around/20160303/900535301.html> (volný překlad autora)

⁸⁷ Телерепортаж о встрече "Луча" с "Газовиком" вел комментатор из Москвы. [online]. 16.10.2014 [cit. 2016-03-02]. Dostupné z: <http://www.kp.ru/daily/23383/207586/> (volný překlad autora)

Velký význam má pro budoucí sportovní žurnalisty také **Alexandr Ivanovič Šmurnov**, který spolu s již zmíněným Rabinerem založil v roce 2010 centrum „Sportivnyj žurnalist“, jehož hlavním úkolem je příprava začínajících sportovních novinářů k jejich práci v mediálním spektru. Za první rok práce se o vzdělání ucházelo 25 novinářů, v současné době jejich počet vzrostl až na osm desítek.⁸⁸

⁸⁸ О школе спортивной журналистики А. Шмурнова и И. Рабинера. . [online]. [cit. 2016-03-02]. Dostupné z: <http://www.sportjournalist.ru/about/> (volný překlad autora)

5. Ruské sportovní televizní kanály

Současná novinářská scéna nejen v Rusku, ale po celém světě, doznala za poslední desetiletí výrazných změn. Od klasických médií přešel vývoj k elektronickým zdrojům, působnost mediálních prostředků přešla v daleko větší míře na internetové zpravodajství a aktivitu na sociálních sítích, jmenovitě Facebook, Twitter či v případě Ruska na Vkontakte.

Ruská veřejnost má možnost sledovat velkou řadu sportovních kanálů, ať už přímo přes televizní obrazovku nebo přes internetové vysílání. Stejně jako v České republice můžete v Rusku naladit velké množství evropských sportovních kanálů, jmenovitě například programy Eurosport 1, Eurosport 2, Viasat Sport nebo Extreme Sports. Následující odstavce budou patřit významným sportovním televizním kanálům spravovaných přímo na území Ruské federace. Hlavní společností, která se stará o sportovní zpravodajství v Rusku je NTV Plus.

Televizní společnost NTV Plus je známa především jako první ruský operátor satelitního vysílání, který již 20 let zaujímá výsadní postavení na televizním trhu v Ruské federaci. Prezidentem společnosti je Dmitrij Černyšenko, post generálního ředitele zaujímá Michail Ďomin. V roce 2016 společnost NTV Plus nabízí okolo 240 televizních kanálů s různým zaměřením a průměrný počet diváků převyšuje hranici tři miliónů.⁸⁹

První zmínka o televizní společnosti NTV Plus se objevila v roce 1996, konkrétně od 1. září zmíněného roku začal vysílat kanál „Naše kino“. Díky velkému úspěchu mohlo společenství NTV Plus rozšířit své vysílání na další kanály. Ze sportovního hlediska je důležitý zejména prosinec roku 1997, kdy bylo otevřeno vysílání stanice „NTV-Plus Sport“. O sedm let později následovalo zprostředkování živých sportovních přenosů díky stanici „Sport onlajn“, na které mohli sportovní fanoušci vidat přímé přenosy především z míčových sportů, hokeje, boxu, lyžování či koňských dostihů.⁹⁰

⁸⁹ О Компании. *НТВ-ПЛЮС*. [online]. © 2015 [cit. 2016-03-02]. Dostupné z: <http://www.ntvplus.ru/about/> (volný překlad autora)

⁹⁰ История компании. *О компании: НТВ-ПЛЮС*. [online]. © 2015 [cit. 2016-03-16]. Dostupné z: <http://www.ntvplus.ru/w/about/history.xl> (volný překlad autora)

5.1 KHL-TV

Televizní kanál se zaměřením na nejlepší evropskou hokejovou soutěž vznikl na území Ruské federace 1. října 2009 a jednalo se v Rusku o vůbec první kanál zaměřený pouze a jenom na lední hokej. Vysílání „KHL-TV“ přináší sportovním divákům přímé přenosy současného ročníku Kontinentální hokejové ligy, ale také významných zápasů z let předchozích, informačně-analytické programy, zpravodajství, rozhovory s hvězdami KHL a veterány ruského hokeje či tematické programy zasvěcené sovětskému hokeji.

V programu prestižního hokejového zpravodajství diváci najdou také Utkání hvězd KHL, předsezónní turnaje nebo utkání švédské Eliteserien. V sezóně 2015/2016 měli fanoušci možnost zhlédnout na kanálu „KHL TV“ více než 600 zápasů Kontinentální hokejové ligy a okolo 50 utkání z mládežnické MHL nebo z nižších hokejových soutěží v Rusku.

Vysílání stále populárnějšího kanálu se neustále rozšiřuje, jeho cílem je zvýšit množství pořadů v přímých přenosech. Své místo v programu si již našly nově vzniklé pořady jako „Tribuna“, „Liga Silnych“ nebo „Chokkejnaja akadēmija“. Na hokejovém kanále se objevuje řada kvalitních sportovních komentátorů, jmenovitě mohu zmínit Dmitrije Fjodorova, Olega Mosaljova nebo Sergeje Fedotova.⁹¹

5.2 Matč TV

Jedním z nejmladších, avšak v současné době nejuznávanějším, je televizní kanál „**Matč TV**“. Ruský federální kanál, který se zabývá v hlavní míře sportem a zdravým způsobem života, se věnuje zejména zpravodajství z hlavních sportovních událostí, zajímá se o novinky ze světa sportu a analyzuje je. V pestrém programu nechybí ani sportovní talk-show či dokumentární cykly a seriály, všechny pochopitelně se sportovní tematikou. Na oficiálních internetových stránkách se sami charakterizují následujícím způsobem: „Matč TV“ povznáší sportovní vysílání na novou úroveň, motivuje diváky být součástí nového sportovního hnutí.⁹²

⁹¹ КХЛ ТВ / КХЛ ТВ HD. *Программа передач : Континентальная Хоккейная Лига (КХЛ)*. [online]. © 2008-2016 [cit. 2016-03-05]. Dostupné z: <http://tv.khl.ru/about/> (volný překlad autora)

⁹² О канале. *Матч ТВ*. [online]. © 2016 [cit. 2016-03-05]. Dostupné z: <http://matchtv.ru/about/> (volný překlad autora)

Historie televizního kanálu „Matč TV“ je datována na 1. listopadu roku 2015, kdy bylo v analogovém formátu poprvé spuštěno jeho vysílání. Nově vzniklá televizní společnost se díky dekretu prezidenta Ruské federace Vladimíra Putina zařadila do prvního multiplexu, ve kterém nahradila dřívější televizní stanici „Rossija 2“.⁹³

„Jedním z hlavních důvodů vzniku v současnosti velmi populárního kanálu byla volná dostupnost ryze sportovního kanálu pro ruské občany,“ což v rozhovoru pro tass.ru dle slov Vitalije Mutka, ministra sportu Ruské federace, na území Ruska chybělo.⁹⁴

První přímý přenos přišel hned ve 13 hodin moskevského času, kdy nový sportovní kanál živě přenášel utkání basketbalové VTB ligy, o čtyři hodiny později přišel čas na hokejové moskevské derby mezi Dynamem a Spartakem, živý program byl zakončen Velkou cenou Mexika v seriálu Formule 1.⁹⁵

Nově vzniklá televizní společnost velmi rychle nabrala velké popularity, vysílá nepřetržitě své pracovníky na veškeré sportovní akce. Generální ředitel „Gazprom-Media Cholding“ Dmitrij Černyšenko v začátcích celého projektu poznamenal: *„Televizní kanál „Matč TV“ nabídne pracovní příležitost 1200 lidem a přímo na olympijské hry do brazilského Rio de Janeira v roce 2016 vyšle okolo 145 spolupracovníků. Odhadovaný dosah vysílání se pohybuje okolo 81 miliónů diváků.“*⁹⁶

Právě televizní společnost „Matč TV“ rozšířila svoje vysílání od ledna roku 2016 o dalších devět nových sportovních kanálů s konkrétním, tematickým zaměřením.⁹⁷

⁹³ РТРС начал эфирную трансляцию телеканала «Матч ТВ». . [online]. © 2004 – 2016 [cit. 2016-03-05]. Dostupné z: <http://www.rtrn.ru/news/read/1318/> (volný překlad autora)

⁹⁴ БОБЫЛЕВ, Сергей. Виталий Мутко обеспокоен отсутствием доступного спортивного телеканала. *ТАСС: Спорт*. [online]. 20.4.2015 [cit. 2016-03-05]. Dostupné z: <http://tass.ru/sport/1917094> (volný překlad autora)

⁹⁵ ФИРСОВ, Илья. «Матч ТВ» начнёт вещание с Единой лиги ВТБ (обновлено). *Television-Sport.com*. [online]. 7.10.2015 [cit. 2016-03-05]. Dostupné z: <http://tass.ru/sport/1917094> (volný překlad autora)

⁹⁶ ЧЕРНЫШЕНКО, Дмитрий. «Газпром-Медиа» потратит на покупку спортивных трансляций 6,5 млрд руб.. *Технология и медиа: РБК*. [online]. 29.10.2015 [cit. 2016-03-06]. Dostupné z: http://www.rbc.ru/rbcfreenews/56320ca99a79477d308b0e95#xtor=AL-%5Binternal_traffic%5D-%5Brss.rbc.ru%5D-%5Btop_stories_brief_news%5D (volný překlad autora)

⁹⁷ Девять новых спортивных ТВ-каналов заработают в РФ в январе. *Интерфакс : Спорт*. [online]. 21.1.2016 [cit. 2016-03-08]. Dostupné z: <http://www.interfax.ru/sport/490864>

„**Naš fotbal**“ je televizní stanice, která své vysílání zaměřila zejména na fanoušky zápasů ruské Premier ligy, nižších ruských soutěží a ruského poháru s doprovodem významných fotbalových komentátorů.

„**Matč TV! Naš Sport**“ nabízí širokou nabídku nejen ruských, ale i evropských a světových soutěží ve fotbale, basketbale, volejbale, tenise, házené, gymnastice, atletice, vzpírání a řady zimních sportů.

„**Matč! Arena**“ zaměřuje svoji pozornost na dokumentování hlavních sportovních akcí po celém světě v přímém přenosu. Jmenovitě je cílem pokrýt události typu olympijských her, atletických mistrovství světa a Evropy, biatlonu, krasobruslení či vodních disciplín.

„**Matč! Igra**“ směřuje svoje zaměření k míčovým sportům a plně se věnuje vysílání evropských turnajů v basketbale, volejbale, házené, tenisu a dalším míčovým sportům.

„**Matč! Bajec**“ se velmi striktně specializuje na nejzajímavější a nejvýznamnější turnaje v bojovém umění, historii bojových sportů spojené s talk-show slavných sportovců.

„**Matč! Planeta**“ vysílá reportáže z hlavních sportovních událostí roku, mezinárodních turnajů či zápasů nejen na klubové, ale i mezinárodní úrovni. Soustředí se zejména na světové a evropské šampionáty.

„**Matč! Futbol 1**“ přináší fotbalovým fanouškům v Ruské federaci možnost živě sledovat jednu z nejprestižnějších evropských lig – anglickou Premier League. Kromě anglické nejvyšší soutěže dostává prostor také Carling Cup⁹⁸, milionářská Liga mistrů či Evropská liga.

„**Matč! Futbol 2**“ se stejně jako předchozí sportovní kanál zajímá o přímé přenosy zápasů Ligy mistrů či Evropské ligy, divákům však přinese také kvalitní střetnutí španělské La Ligy nebo italské Serie A.

⁹⁸ Carling Cup je nejstarší pohárová fotbalová soutěž na území Velké Británie.

„**Matč! Futbol 3**“ míří v rámci fotbalového zpravodajství zejména do Itálie, do Německa, odkud je živě přenášena prestižní Bundesliga nebo do Francie, odkud přináší informace z Ligue 1.

5.3 Avto Plus

Televizní kanál „Avto Plus“, který patří pod televizní holding Red Media Group, oslaví v roce 2016 desetileté výročí vysílání, na obrazovkách ho můžeme vidat přesně od září roku 2006. Oblast vysílání je rozprostřena na celém území Ruské federace, zhlédnout pořady daného kanálu však mohou také lidé v Pobaltí či ve státech SNG⁹⁹. Jedná se o zábavný a poučný televizní kanál se zaměřením na svět automobilů.

Během svého desetiletého vysílání dosáhl řady významných novinářských ocenění. V roce 2012 byl Laureátem Národní ceny v oblasti satelitního, kabelového a internetového vysílání „Zolotoj luč“, o rok později získal úspěch také v evropském měřítku. Zatím poslední dosaženou metou byla pro „Avto Plus“ prémie od Ruské automobilové federace za nejlepší zpravodajské médium v roce 2013.

Na automobilovém kanálu Avto Plus mohou příznivci motorsportu vidat závody největších automobilových sérií z různých odvětví, jmenovitě například Formuli 1, DTM, WRC, Moto GP, Indy500 či NASCAR. Kromě zmíněných živých závodů běží nepřetržitě automobilové zpravodajství z celého světa, novináři připravují programy o testování nových modelů automobilů či motocyklů, ale také dokumenty o současném stavu ruských silnic se zajímavou porcí statistik.¹⁰⁰

5.4 Russkij Extrim

Pod televizní společnost NTV Plus patří taktéž sportovní kanál „Russkij Extrim“, který věnuje své vysílání zejména extrémním sportům, cestování či bojovým sportům. V programovém plánu televizního kanálu můžete v živých přenosech zhlédnout celosvětové akce typu X-Games¹⁰¹, světové šampionáty v cliff-divingu¹⁰², Freestyle motocrossu, letecké závody Red Bull Air Race či Crashed Ice¹⁰³.

⁹⁹ SNH je Společenství nezávislých států, zahrnuje 9 z 15 bývalých svazových republik Sovětského svazu.

¹⁰⁰ О нас. Телеканал «АвтоПлюс»: Официальный сайт телеканала. [online]. © 2010-2016 [cit. 2016-03-10]. Dostupné z: <http://www.autoplustv.ru/about> (volný překlad autora)

¹⁰¹ X-Games je mezinárodní sportovní akce zahrnující zejména extrémní sporty, konkrétně například motokros, rallycross, surfing, bikros nebo skateboarding.

Pestrost vysílání podtrhují další, na hlavních sportovních kanálech ne tolik vysílané sporty, jako například snowboarding, skateboarding, BMX, alpinismus, parkur či automobilové sporty. Diváci však mají možnost vidat také programy zaměřené na cestování po exotických zemích světa, oblíbenou formou je taktéž zapojování celebrit ze světa filmu a byznysu do extrémních sportů.

5.5 Ostatní sportovní kanály

V Ruské federaci mají sportovní příznivci velkou možnost výběru z pestrého seznamu sportovních kanálů. Kromě více obecných, jejichž hlavním cílem je podat ucelené informace o sportovním dění v Rusku i ve světě, existují také mnohem konkrétnější, které se zaměřují pouze na jeden druh sportu.

Přesně mezi takové řadí sportovní stanici „**Propoker**“, jež je prvním non-stop vysílaným kanálem o pokeru na území Ruské federace. Kanál, který začal vysílat v květnu roku 2009, nabízí pro fanoušky karetních her možnost zajímat se o novinky ze světa pokeru, nejnovější informace o pokerových turnajích či vás naučí, jak poker hrát. Kromě jiného ve svém programu kanál „Propoker“ nahlédne do života nejlepších pokerových hráčů na světě a také připravuje umělecké a dokumentární filmy s tématem kanálu.¹⁰⁴

Televizní kanál pro milovníky aut je přízvisko stanice „**Drajv TV**“. Automobiloví příznivci na kanále zjistí novinky ze světa motorů, konkrétní pořady nabízí reportáže z autosalónů a výstav, zajímavých informací o tuningu s komentářem populárních expertů. Dále mají ve vysílacím programu své místo výukové pořady s tématy správného řízení dopravních prostředků. Nejznámějšími personami vysílání televizního kanálu „Drajv TV“ jsou například Grigorij Oster, Taťjana Ustinovová či Alexej Glyzin.¹⁰⁵

Součástí televizní společnosti NTV Plus je i kanál, který dokumentuje novinky ze světa boxu a bojových umění. „**Box TV**“ datuje své začátky vysílání na srpen roku

¹⁰² Cliff-diving je sportovní disciplína založená na skákání do vody z velkých výšek, přibližně okolo 27 metrů.

¹⁰³ Crashed Ice je závod na bruslích v uměle postaveném ledovém korytu.

¹⁰⁴ Pro канал. [online]. © 2009 [cit. 2016-03-10]. Dostupné z: <http://www.tvpropoker.com/ProPoker/> (volný překlad autora)

¹⁰⁵ Драйв-ТВ: автоновости. Форум: продажа и покупка авто запчастей в Москве и Московской области. [online]. © 2005-2013 [cit. 2016-03-10]. Dostupné z: www.drive-tv.ru (volný překlad autora)

2014 a věnuje se zejména vysílání živých zápasů bojového umění a boxu, ale také dokumentům z historie či představení jednotlivých osobností bojového sportu.¹⁰⁶

O necelý rok později přišla stejná televizní společnost s dalším nápadem na tematizovaný sportovní kanál – „**Konnyj sport**“. Síť programů kanálu bude zaměřena na dějiny i současnost koňského sportu, práci výchovných zařízení pro koně či dostizích. Televizní stanice byla spuštěna zejména na popud Dekretu Prezidenta Ruské federace o zlepšení, zdokonalení a modernizaci koňského průmyslu na území Ruska.¹⁰⁷

Mezi nejnovější sportovní kanály na území Ruské federace patří také televizní program „**Ochotnik i rybolov**“. Jedná se žebříčkově o nejúspěšnější kanál televizní společnosti „Pervyj TVČ“, který se soustředí zejména na téma myslivosti a rybářství v celosvětovém měřítku. Na kanále předávají v diskusních pořadech rady a zkušenosti myslivci či uznávaní rybáři, kromě naučných pořadů diváci vidají taktéž možnosti zpracování ryb jako pokrmů.

¹⁰⁶ О проекте. *Боксинг ТВ*. [online]. © 2015 [cit. 2016-03-10]. Dostupné z: www.boxingtv.ru/about-the-project (volný překlad autora)

¹⁰⁷ РЕДАКЦИЯ MEDIASAT. «Конный мир» – новый телеканал, посвященный конной индустрии. *Mediasat*. [online]. 8.5.2015 [cit. 2016-03-10]. Dostupné z: mediasat.info/2015/05/08/horseworld/ (volný překlad autora)

6. Ruská sportovní rádia

Kromě televizního vysílání se velkou popularitou těší v Ruské federaci také sportovní rádia. V následující kapitole se obecně zaměříme na historii rádiového vysílání na ruském území a představíme si nejznámější sportovní rádia současnosti.

6.1 Historie rádií na území Ruska

Tato bakalářská práce se zabývá především současným stavem a charakteristikou jednotlivých sportovních médií na území Ruské federace, kapitola o historii by sama o sobě stačila na samostatnou bakalářskou práci. Z toho důvodu z historie 20. století, která je spojena s rozmachem rádiového vysílání, zmíním pouze několik základních faktů.

Úplné začátky přímého rádiového vysílání na území Ruska se s největší pravděpodobností datují na rok 1921. Jednalo se o přenášení informací velkému množství posluchačů pomocí gramofonu, díky kterému se obyvatelům Kazaně předávaly texty novinových článků. Postupem času se podobný styl informování obyvatelstva rozšířil, 17. června sestavilo „Rossijskoje tělegrafnoje agentstvo“ podrobný obsah složený z novinových článků a dokladů připravených přímo pro vysílání. Samotný přenos proběhl na šesti náměstích tehdejšího Ruska.¹⁰⁸

Smysl rádiového vysílání byl ve dvacátých letech 20. století chápán jakožto doplnění zpravodajství mající svoje neodmyslitelné postavení v systému informování obyvatelstva. Sám Vladimir Iljič Lenin prohlásil: „*Celé Rusko bude poslouchat noviny, čtené v Moskvě.*“ Propagace Leninem ještě více zvýšila zájem o rádiové vysílání, které si podle Leninova přesvědčení vysloužilo přezdívku „noviny bez papíru a bez vzdáleností“.¹⁰⁹

V následujících letech pokračoval velký rozvoj rádií na území Sovětského svazu, mezi vůbec první patřily například „Novosti radio“, vůbec první, a v tu dobu na světě jediné, specializované zpravodajství věnované rozhlasovým programům a technice. Zřejmě největší radiostanici té doby byly „Centralnaja radioveščatělnaja stancija imeni

¹⁰⁸ ПОД РЕДАКЦИЕЙ ПРОФЕССОРА А. А. ШЕРЕЛЯ. *Радиожурналистика* [online]. 2000. [cit. 2016-03-12]. Dostupné z: <http://evartist.narod.ru/text5/44.htm> (volný překlad autora)

¹⁰⁹ Tamtéž.

Kominternu“ a „Sokolničeskaja stancija imeni A. S. Popova“, největší rozmach byl zaznamenán v ruských oblastech Tatarstánu, Baškirii či střední Asii.¹¹⁰

K velkým změnám dospělo rádiové vysílání v Rusku během let následujících. Na popud totalitního režimu došlo ke zrušení společenství „Radiopredača“ a v roce 1933 všechny záležitosti týkající se rádiového vysílání přešly pod orgán s názvem „Radiokomitět“. Přísné kontroly všech mediálních prostředků Josifem Vissarionovičem Stalinem byly zpočátku slabší, postupem času se však frekvence kontrolování rádií zvýšila.¹¹¹

S příchodem druhé světové války byla v Rusku řada rádií z Leningradu a Moskvy evakuována, rapidně se taktéž snížilo množství vysílaných programů. Ani po skončení válečného období nemělo rádio v Sovětském svazu jednoduchou cestu, totalitní režim opět nastolil silnou cenzuru, což zapříčinilo prakticky nulové živé rádiové vysílání.¹¹²

Samotné uvolnění přišlo až v dobách „perestrojky“, v rámci které začalo rádio znovu prosperovat. Svoje pravidelné místo ve vysílání si našla hudba, rozšířila se tematicnost obsahu a zároveň v roce 1986 byl úplně poprvé spuštěn rádiový most mezi SSSR a Spojenými státy. Dvě hodiny diskutovali ruští a američtí studenti v rádiovém pořadu, což bylo, až do tohoto roku, nepředstavitelné.¹¹³

V dnešní době patří v Ruské federaci rádio k hlavním mediálním prostředkům, posluchači mají možnost výběru celostátní, ale také regionální rádia s konkrétním zaměřením. V následujících podkapitolách charakterizujeme tři nejznámější sportovní rádia současnosti.

¹¹⁰ Tamtéž.

¹¹¹ Tamtéž.

¹¹² ПОД РЕДАКЦИЕЙ ПРОФЕССОРА А. А. ШЕРЕЛЯ. *Радиожурналистика* [online]. 2000. [cit. 2016-03-12]. Dostupné z: <http://evartist.narod.ru/text5/44.htm> (volný překlad autora)

¹¹³ Tamtéž.

6.2 Radio Zenit

Mezi tradiční rádia se sportovním zaměřením patří **Radio Zenit**. Jedná se o petrohradskou informační, hudební, ale hlavně sportovní radiostanici, která odstartovala své vysílání přesně 20. října roku 2007.¹¹⁴

Rádio se sídlem v Petrohradu si během úvodních let vysílání vysloužilo obrovskou popularitu, což se projevilo zejména na řadě obdržených ocenění. Z velkého množství cen zmíním například ocenění „Radiomanija – 2012“ nebo „Zolotoje pero Rossiji“ v letech 2011 a 2013. Velmi cenit si v rádiu mohou prémie od ministerstva sportu Ruské federace za příspěvní v rozvoji tělesné kultury a sportu mezi roky 2006 až 2015.¹¹⁵

Program rádia Zenit je zaměřen zejména na novinky ze světa sportu, analytické rozbory nebo autorské pořady, ve kterých dochází k rozebrání jednotlivých sportovních událostí či zápasů. Velký důraz kladou také na propojení s posluchačem a diskuze nad aktuálními sportovními tématy. Z významných hostů, kteří navštívili redakci rádia, mohu zmínit například prezidenta Kontinentální hokejové ligy Alexandra Medveděva, představitelé fotbalového a hokejového klubu Petrohradu či významné ruské sportovce.¹¹⁶

6.3 Rádio Sport

K prestižnímu sportovnímu rádiu musíme v Rusku rozhodně řadit také kanál, který sice uvádí jako datum vzniku rok 2006, pořádného rozmachu se však dočkalo až po změně majitele. V roce 2011 totiž vstoupila na mediální trh holdingová společnost SDS¹¹⁷, která se rozhodla rádio za deset miliónů amerických dolarů od dosavadního vlastníka odkoupit. Tehdy pouze moskevské sportovní rádio získalo velkou popularitu a během následujících let rozšířila své vysílání po celém Rusku.¹¹⁸

¹¹⁴ О нас. Радио «Зенит» [online]. © 2016 [cit. 2016-03-15]. Dostupné z: radiozenit.ru/about (volný překlad autora)

¹¹⁵ Наши награды. О нас: Радио «Зенит». [online]. © 2016 [cit. 2016-03-15]. Dostupné z: http://radiozenit.ru/about/nashi_nagrody

¹¹⁶ Гости Радио Зенит. О нас – Радио «Зенит». [online]. [cit. 2016-03-13]. Dostupné z: radiozenit.ru/about/gosti_zenit (volný překlad autora)

¹¹⁷ SDS je „Sibirskij dělovoj sojuz“ vedený Michaelem Fed'jajevem a Vladimirem Gridinem.

¹¹⁸ БЕЛАВИН, Павел. Б-Газета. «Радио Спорт приняли в союз. [online]. 27.10.2011 [cit. 2016-03-13]. Dostupné z: <http://kommersant.ru/doc/1803858> (volný překlad autora)

Hlavní představitel rádia Dmitrij Sagara v rozhovoru pro internetové noviny *kommersant.ru* v roce 2011 sdělil: „*V období dvou let bude rádio rozšířeno přibližně do dvaceti měst po celém Rusku.*“ Jeho předpoklady byly ještě překonány, rozšíření vysílání se proti úvodním plánům ještě ztrojnásobilo.¹¹⁹

V současné době patří Rádio Sport FM k velmi populárním, zóna vysílání byla rozšířena do více než pětiset měst a obydlých území. Svým posluchačům přináší rádio Sport FM kromě pravidelného zpravodajství živé vstupy ze sportovních turnajů či zápasů, průměrná denní pokrytí činí 1,2 milionu posluchačů.¹²⁰

¹¹⁹ Tamtéž.

¹²⁰ Спорт ФМ. О нас. [online]. [cit. 2016-03-13]. Dostupné z: <http://sportfm.ru/about/> (volný překlad autora)

7. Ruské sportovní noviny a časopisy

Moje prvotní myšlenka byla rozdělit zdroje sportovních informací v Ruské federaci na klasické a elektronické, jenže ve 21. století není toto rozdělení stoprocentně pravdivé. Při vypracování bakalářské práce jsem došel ke zjištění, že v současné době v Rusku neexistuje sportovní časopis či pravidelně vydávané noviny, které by neměly svojí podporu na internetových stránkách či sociálních sítích. Z toho důvodu charakterizují jednotlivé sportovní publikace bez již zmíněného rozdělení.

7.1 Sport-Express

Nejznámější, a na území Ruské federace v současné době nejvydávanější, sportovní noviny vychází pod názvem „**Sport-Express**“. Tištěná verze novin každý den vychází ve více než 320 městech nejen v Rusku, ale i v zahraničí. Kromě Pobaltí vydávají sportovní novinky v podobě prestižních novin v postsovětských republikách, konkrétně Lotyšsku či Ukrajině.¹²¹

Historie Sport-Expressu je velmi svázána s dalším sportovním periodikem, které ještě v bakalářské práci představím. Zakladatelem Sport-Expressu v roce 1991 je čtrnáct novinářů, kteří dříve pracovali v redakci časopisu „Sovětskij sport“. Prakticky ihned se nové noviny dočkaly velké popularity a po dvanácti letech své existence se zařadily mezi tři nejčtenější noviny na území Ruské federace.¹²²

I přes řadu problémů s finanční stránkou dosahuje Sport-Express vynikající čtenost. Podle výzkumu „TNS Rossija“¹²³ převyšuje čtenost jednoho vydaného čísla půl milionu čtenářů, návštěvnost internetové podpory sportovních novin, adresy sport-express.ru, činí měsíčně přes čtyři miliony návštěv.¹²⁴

Redakce Sport-expressu čítá v roce 2016 osmnáct členů, šéfredaktorem novin je Maxim Maximov. Mezi nejznámější členy redakčního týmu patří Vjačeslav Korotkin, jenž má na starosti fotbalovou část novin či Jevgenij Zyrjankin, jemuž patří stránky

¹²¹ Распространение. СПОТ-ЭКСПРЕСС. [online]. © 2016 [cit. 2016-03-19]. Dostupné z: <http://www.sport-express.ru/company/sale/> (volný překlad autora)

¹²² Б-Газета . История газеты «Спорт-Экспресс». [online]. 27.8.2012 [cit. 2016-03-19]. Dostupné z: <http://www.kommersant.ru/doc/2009290> (volný překlad autora)

¹²³ TNS je mezinárodní organizace zajišťující poskytování mediálních a marketingových informací.

¹²⁴ Б-Газета . История газеты «Спорт-Экспресс». [online]. 27.8.2012 [cit. 2016-03-19]. Dostupné z: <http://www.kommersant.ru/doc/2009290> (volný překlad autora)

s hokejovou tematikou. Mezi fejetonisty Sport-expressu patří mimo jiné již zmíněný sportovní novinář Igor Rabiner nebo Alexandr Kružkov.¹²⁵

Proslulé sportovní noviny na svém internetovém portálu pravidelně publikují novinky ze sportu v ruském i celosvětovém měřítku, dále se podílí na tvorbě zajímavých projektů. Od vzniku v roce 1991 vzal Sport-Express pod svoji záštitu vyhlásování nejlepších fotbalistů Ruska, oceňuje taktéž nejlepší rozhodčí nejvyšší ruské soutěže a sestavil mimo jiné také „Klub 100“, do kterého patří fotbalisté, kteří nastříleli v novodobé ruské historii¹²⁶ více než sto branek. Klubu 100 doposud vévodí Alexandr Keržakov, jenž za svoji dosavadní kariéru nastřílel již 227 gólů.¹²⁷

7.2 Sovětskij Sport

Nejstaršími, stále aktivními novinami na ruském území, jsou noviny „**Sovětskij sport**“. První vydání se datuje na 20. července roku 1924 u příležitosti konání Letních olympijských her v Paříži, tehdy ještě pod názvem „Krasnyj sport“. K přejmenování na současný název došlo v roce 1945.¹²⁸

Důvod stále velké popularity poodhalil v rozhovoru pro portál vesti.ru v roce 2009 tehdejší šéfredaktor novin Igor Koc, který vydržel ve funkci celých deset let. Tvrdil: „*V rychlosti podaných informací nemůže Sovětskij sport v současné době nikomu konkurovat. Nicméně konkuruje po analytické části zpracování dat, která čtenáře neméně zajímá.*“¹²⁹

Rozvoj novin potvrdil v roce 1999 i fakt, že na přelomu tisíciletí začala agentura k novinovým článkům vydávat ještě časopis „Sovětskij sport – fotbal“, který až dodnes

¹²⁵ СПОРТ-ЭКСПРЕСС. [online]. © 2016 [cit. 2016-03-19]. Dostupné z: <http://www.sport-express.ru/editorial/> (volný překlad autora)

¹²⁶ Dle portálu sport-express.ru je novodobá ruská historie fotbalu datována od roku 1922.

¹²⁷ Клуб 100. Турнирная таблица : Футбол – Спорт-Экспресс. [online]. © 2016 [cit. 2016-03-19]. Dostupné z: <http://football.sport-express.ru/club100/> (volný překlad autora)

¹²⁸ «Советскому спорту» – 85. А выглядит на 17!. Общество: Аргументы и факты. [online]. 20.7.2009 [cit. 2016-03-19]. Dostupné z: <http://www.aif.ru/society/12425> (volný překlad autora)

¹²⁹ ВАСИЛЬЕВ, Николай. Советов нет, но спорт остался. *Vesti.Ru*. [online]. 20.7.2009 [cit. 2016-03-19]. Dostupné z: http://www.vesti.ru/doc.html?id=303386&photo_id=363753&p=1&fr=1 (volný překlad autora)

vychází jednou týdně. Na začátku 21. století dosáhla nová sportovní příloha průměrně až 230 tisíc výtisků.¹³⁰

Sovětskij sport v současnosti nabízí také svojí internetovou verzi dostupnou z webu sovспорт.ru či mobilní aplikaci, která opět zvýší statistická čísla sledovanosti populárních ruských novin. Obě verze nabízí kromě internetových verzí článků ještě kompletní statistické informace z ruských či jiných prestižních evropských soutěží. Stejně jako v případě Sport-Expressu podávají ucelený obraz sportovních událostí a novinek z celého světa.

7.3 Další sportovní publikace

Kromě zmíněných novin, které jsou na ruském území v současné době nejpopulárnější, vychází také řada časopisů, jež se zaměřují na jednotlivá sportovní odvětví. Následující podkapitola bude patřit právě jejich představení a základní charakteristice.

Významnou pozici v hierarchii ruských časopisů zaujímá „**Bolšoj sport**“. První číslo nového časopisu vyšlo na konci roku 2005 a bylo těsně svázáno s blížícími se Zimními olympijskými hrami 2006 v Turíně. Od této doby vychází časopis každý měsíc a nabízí svým čtenářům analytický pohled na události, rozbor jednotlivých sportovních akcí a informuje o událostech následujících. Bolšoj sport se zaměřuje na větší kvantitu sportovních disciplín a podává ucelený obraz o sportovním dění v Ruské federaci.¹³¹

Zpravodajství ze silových druhů sportů ovládá sportovní časopis „**Železnyj mir**“. Na oficiálních internetových stránkách popisují tvůrci časopisu cíl předat čtenářům informace o událostech ve světě kulturistiky, powerliftingu, páce a dalších významných bojových disciplínách. Speciálně však nechává prostor také na otázkách sportovní medicíny, přípravy sportovců a správného stravování. Publikuje od roku 2014 a i za krátkou dobu svého účinkování na mediální scéně si dokázal vytvořit velkou řadu pravidelných čtenářů.¹³²

¹³⁰ КОЗЛОВ, Александр. Александр Козлов: «Советский спорт» – не помойка». *Реакция – Блоги: Sportu.ru*. [online]. 8.7.2010 [cit. 2016-03-21]. Dostupné z: <http://www.sports.ru/tribuna/blogs/theanswer/96585.html> (volný překlad autora)

¹³¹ О проекте. *Большой спорт – журнал Алексея Немова*. [online]. [cit. 2016-03-21]. Dostupné z: <http://www.bolshoisport.ru/pages/o-proekte> (volný překlad autora)

¹³² О сайте и журнале ЖЕЛЕЗНЫЙ МИР. [online]. © 2002-2015 [cit. 2016-03-21]. Dostupné z: <http://ironworld.ru/about/> (volný překlad autora)

Jednou za čtyři měsíce vychází na území Ruska časopis „**Lyžnij sport**“, což je nyní jediný pravidelně vycházející časopis o zimních sportech. Vychází již od roku 1996, tehdy ještě pod názvem „Lyžnije gonki“. Po dvou letech svého působení byl však nucen název změnit na současný. Redaktoři časopisu si svoji premiéru na velké akci odbyli v japonském Naganu na olympijských hrách v roce 1998.

V roce 2002 spustili provozovatelé internetovou podporu na webu skisport.ru, která se za několik měsíců stala nejnavštěvovanější sportovním zdrojem v oblasti zimních sportů. V současné době se časopis věnuje kromě novinářské činnosti ještě vydávání nástěnných kalendářů, testování lyží či produkuje alby s fotografiemi z velkých sportovních akcí.¹³³

Velmi prestižní byl také sportovní časopis „**Prosport**“, který působil na novinářské scéně od roku 2003. Po dvanáctiletém účinkování však bylo vydávání časopisu pozastaveno pro nedostatek financí a zatím se stále čeká, zda se najde investor, který by vrátil pravidelnou publikaci zpět do oběhu.¹³⁴

¹³³ О журнале «Лыжный спорт». [online]. © 2001-2014 [cit. 2016-03-22]. Dostupné z: <http://www.skisport.ru/magazine/about/> (volný překlad autora)

¹³⁴ Журнал «PROспорт» прекратил существование. *Пресса: Интернет и СМИ: Lenta.ru*. [online]. 7.12.2015 [cit. 2016-03-22]. Dostupné z: https://lenta.ru/news/2015/12/07/prosport_finish/ (volný překlad autora)

8. Sportovní internetové portály

Ve 21. století nabývají na popularitě nově vzniklé internetové portály, které mapují dění ve sportovním světě a díky svému zaměření na sociální sítě je cílovou skupinou zejména mladší generace čtenářů.

8.1 championat.ru

Webová stránka championat.ru nabízí sportovním příznivcům velké množství informací prakticky ze všech sportovních odvětví. Dle informací ze statistického portálu liveinternet.ru se jedná o nejnavštěvovanější sportovní web na celém území Ruské federace s průměrným rozsahem přes 6,5 milionu unikátních návštěvníků.¹³⁵

Velký počet návštěvníků je pochopitelný zejména díky rozsahu a maximální aktuálnosti sdílených informací. Redaktoři webu, který se na internetové scéně nachází od roku 2005, věnují pozornost od tradičních sportů až k okrajovým, navíc kromě zpravodajství dávají možnost svým čtenářům se aktivně zapojovat do diskuzí.

Populární jsou taktéž soutěže v podobě virtuálního bookmakeru či fantasy ligy, která dává čtenářům možnost soutěžit pomocí sestavení svého týmu. Vedení webu se rozhodl v roce 2008 založit projekt internetové televize, která je doplněna o podrobné onlajn reportáže.¹³⁶

8.2 sportbox.ru

Stejně jako championat.ru převyšuje šestimilionovou hranici návštěvnosti za měsíc také web sportbox.ru. Od května roku 2007 se stal jedním z nejvíce navštěvovaných sportovních internetových stránek na ruském území. Samotný web uvádí ve své statistické sekci údaje, že každý den připraví pro své čtenáře přes 150 materiálů ze světa sportu v rámci reportáží, rozhovorů, statistických zajímavostí a analytických rozborů.¹³⁷

¹³⁵ LiveInternet: Site rating. [online]. © 2015 [cit. 2016-03-22]. Dostupné

z: <http://www.liveinternet.ru/rating/ru/sport/#period=month;geo=ru;group=sport> (volný překlad autora)

¹³⁶ Чемпионат.com: новости спорта. *Чемпионат*. [online]. © 2000–2016 [cit. 2016-03-22]. Dostupné z: *championat.ru* (volný překlad autora)

¹³⁷ О портале. [online]. © 2016 [cit. 2016-03-22]. Dostupné z: http://news.sportbox.ru/about_portal (volný překlad autora)

Web sportbox.ru nabízí kromě psaného textu video zpravodajství, fotogalerie či jednotlivé blogy žurnalistů. Hlavním redaktorem Sportboxu je v současné době Grigorij Potapov, mezi významné sportovní zpravodaje patří také Boris Bogdanov, bývalý komentátor NTV-Plus Vitalij Panov či Anton Babošin.¹³⁸

8.3 sports.ru

Mezi významné zpravodaje patří rozhodně internetový web sports.ru. Projekt sportovního zpravodajství začalo vydavatelství Tribuna Digital v roce 1998 a během řady let se mu podařilo získat si velkou řadu pravidelných čtenářů, kteří řadí sports.ru do úzké špičky ruských sportovních žebříčků.

Majitelé serveru popisují smysl internetového zpravodajství sports.ru takto: „*Chceme dát každému uživateli nejrelevantnější obsah a servis.*“ Novináři internetových stránek pravidelně přispívají taktéž pomocí blogů do „Tribuny“, která má nyní na sociálních sítích více než milion fanoušků.¹³⁹

8.4 Ostatní internetové servery

Stejně jako v České republice je také v Rusku množství sportovního zpravodajství na internetu velmi četné a nelze v této bakalářské práci zmínit veškeré internetové weby. Existuje velká řada tematických sportovních webů, v Rusku se pochopitelně nejvíce těší z popularity tradiční sporty.

Celkové zpravodajství z celého světa z ledního hokeje můžete pravidelně sledovat na webu **allhockey.ru** či **hockeyreview.ru**, domácí Kontinentální hokejová liga zase přináší podrobné informování veřejnosti na oficiálních stránkách **khl.ru**, na kterých nabízí také vysílání většiny utkání nejlepší evropské ligy.

Z fotbalu se o zpravodajství starají především weby **rusfootball.info** či **soccer.ru**, basketbalové informace najdeme na **basket.ru** nebo **basketball.ru**. Rusko patří, nyní i v minulosti, ke sportovním velmocím, což se pochopitelně projevuje i na velikosti sportovní mediální sítě.

¹³⁸ Sportbox.ru в лицах. [online]. © 2016 [cit. 2016-03-22]. Dostupné z: <http://news.sportbox.ru/portal-in-faces> (volný překlad autora)

¹³⁹ O Sports.ru. *Sports.ru*. [online]. © 1998-2016 [cit. 2016-03-22]. Dostupné z: <http://www.sports.ru/docs/about/> (volný překlad autora)

Závěr

V bakalářské práci jsou v hojné míře využity elektronické zdroje a to z důvodu, že bylo velmi obtížné dostat se k tištěným publikacím probíraného tématu, ať už v cizojazyčné podobě či v českém překladu. Ve velké míře jsem využil možnosti čerpat informace z oficiálních internetových stránek sportovních novin, časopisů, televizních společností, rádií či různých sportovních organizací na území Ruské federace.

Dále mi velmi pomohly informace pracovníka ruské pobočky firmy eSports v Moskvě Karna Jegorova, jenž mi vyšel vstříc při mých dotazech, pomohl mi se získáním zdrojů a hlavně sdělil názor zainteresovaného člověka v oblasti ruské sportovní žurnalistiky.

Tímto zároveň poukazuji na splnění předem stanovených cílů. V rámci kapitoly spojené s historií žurnalistiky v Rusku se mi podařilo, i přesto, že se jedná o téma, které by svým rozsahem dalo na samostatnou bakalářskou práci, velmi stručně zmínit hlavní tištěné pravidelně vycházející publikace od počátku žurnalistiky až do současnosti.

Mnohem podrobněji jsem se věnoval prezentaci známých sportovních a novinářských osobností ruské žurnalistiky, které se zasadili o rozvoj sportovní novinářiny. Podařilo se mi shrnout hlavní představitele televizního vysílání nedávné historie i současnosti, které diváci znají ze sportovního zpravodajství.

Následně jsem nahlédl na problematiku jednotlivých typů mediálních prostředků, charakterizoval jsem tištěné i elektronické sdělovací prostředky, které se v současné době vyskytují.

Téma této bakalářské práce se, vzhledem k mým zájmům a novinářské činnosti, zdálo velmi zajímavé. Informace získané a prezentované v mé práci mi pomohly získat obraz současné sportovní novinářské sféry v Ruské federaci včetně hlavních komentátorských a novinářských osobností a mediálního systému Ruska.

Seznam literatury

Книhy

АСАУЛОВ, Виктор Фёдорович. *Печать как эффективное средство формирования советской системы физического воспитания народа: 1917-1925 гг.*, Куjeв, 1989., 208 str. (volný překlad autora)

ЗАПАДОВ, Александр Васильевич. *История русской журналистики XVIII-XIX веков* [online]. 1973. [cit. 2016-03-15]. Dostupné z: <http://evartist.narod.ru/text3/01.htm> (volný překlad autora)

ЗАСУРСКИЙ, Ясен Николаевич, Александр Львович МИШУРИС а Евгений Борисович ЯКОВЛЕВ. *Многонациональная советская журналистика*. Москва: Мысль, 1975, str. 43 (volný překlad autora)

КУЗНЕЦОВ, Фёдор Исидорович. *История отечественной журналистики* [online]. 2002. [cit. 2016-03-15]. Dostupné z: <http://evartist.narod.ru/text8/01.htm> (volný překlad autora)

ПОД РЕДАКЦИЕЙ ПРОФЕССОРА А. А. ШЕРЕЛЯ. *Радиожурналистика* [online]. 2000. [cit. 2016-03-12]. Dostupné z: <http://evartist.narod.ru/text5/44.htm> (volný překlad autora)

ТРЫКОВ, Валерий Павлович. *Античная протожурналистика*. 2003. Минск: Энциклопедикс. (volný překlad autora)

Internetové zdroje

АЛЕКСЕЕВ, Фёдор. Золотой медалист футбольной журналистики. *СПОРТ-ЭКСПРЕСС: Футбол – «У своих ворот»*. [online]. 7.12.2013 [cit. 2016-02-20]. Dostupné z: <http://www.sport-express.ru/football/local/reviews/821100/> (volný překlad autora)

БОБЫЛЕВ, Сергей. Виталий Мутко обеспокоен отсутствием доступного спортивного телеканала. *ТАСС: Спорт*. [online]. 20.4.2015 [cit. 2016-03-05]. Dostupné z: <http://tass.ru/sport/1917094> (volný překlad autora)

БОДРОВ, Андрей. Симонян о претензиях к Андронову, Черданцеву, Дементьеву (голосование). *Новости: Советский спорт*. [online]. 13.6.2013 [cit. 2016-02-20]. Dostupné z: <http://www.sovsport.ru/news/text-item/616610> (volný překlad autora)

ВАСИЛЬЕВ, Николай. Советов нет, но спорт остался. *Вести.Ru*. [online]. 20.7.2009 [cit. 2016-03-19]. Dostupné z: http://www.vesti.ru/doc.html?id=303386&photo_id=363753&p=1&fr=1 (volný překlad autora)

ВОЙТИК, Евгения Анатольевна. *Первые спортивные периодические издания в России XIX в.: к проблеме типологии*. Электронный журнал «Медиаскоп»

[online]. 4/2013 [cit. 2016-03-15]. Dostupné z: <http://www.mediascope.ru/node/1482#3> (volný překlad autora)

ДЮПЕРРОН, Георгий Александрович (1877–1934). *Энциклопедия Царского Села*. [online]. © 2016- [cit. 2016-02-19]. Dostupné z: <http://tsarselo.ru/yenciklopedija-carskogo-sela/istorija-carskogo-sela-v-licah/dyuperron-georgii-aleksandroovich-18771934.html#.VrsZ6PnhBhE> (volný překlad autora)

КАРПИН, Валерий. Алексей Андронов: «Я не работаю комментатором. Я живу комментатором». *Телеканал «Спорт» – Блоги*. [online]. 29.1.2012 [cit. 2016-02-18]. Dostupné z: http://www.sports.ru/tribuna/blogs/sport_tv/321133.html (volný překlad autora)

КОЗЛОВ, Александр. Александр Козлов: «Советский спорт» – не помойка». *Реакция – Блоги: Sportu.ru*. [online]. 8.7.2010 [cit. 2016-03-21]. Dostupné z: <http://www.sports.ru/tribuna/blogs/theanswer/96585.html> (volný překlad autora)

МИХАЙЛОВА, Мария. Игорь Рабинер: «Мой путь в спортивную журналистику начался с «Вечерней Одессы». *АЛЕФ*. [online]. [cit. 2016-02-23]. Dostupné z: http://news.sportbox.ru/Vidy_sporta/Sport/Novosti/Aleksey-Popov-Dlya-vas-rabotal (volný překlad autora)

МИХЕЕВА, Галина Васильевна. Дюперрон Георгий Александрович. . [online]. © 2011-2014 [cit. 2016-02-19]. Dostupné z: <http://tsarselo.ru/yenciklopedija-carskogo-sela/istorija-carskogo-sela-v-licah/dyuperron-georgii-aleksandroovich-18771934.html#.VrsZ6PnhBhE> (volný překlad autora)

РАБИНЕР, Игорь. Название моей новой книги подвергли цензуре. *Обсуждение на LiveInternet*. [online]. 22.2.2012 [cit. 2016-02-25]. Dostupné

РЕДАКЦИЯ MEDIASAT. «Конный мир» – новый телеканал, посвященный конной индустрии. *Mediasat*. [online]. 8.5.2015 [cit. 2016-03-10]. Dostupné z: mediasat.info/2015/05/08/horseworld/ (volný překlad autora)

САВАРИ, Лев. Хиддинк обещал прочесть книгу Казакова. *Чемпионат*. [online]. 7.10.2008 [cit. 2016-02-23]. Dostupné z: <http://www.championat.com/football/article-26033.html> (volný překlad autora)

ТИТЕЕВ, Александр. Папа российского футбола. *Чемпионат*. [online]. 24.9.2009 [cit. 2016-03-01]. Dostupné z: <http://www.championat.com/football/article-40053.html> (volný překlad autora)

ТРЕТЯК, Алексей. Выздоровливайте, Владимир Никитович!. *Чемпионат*. [online]. 23.11.2010 [cit. 2016-02-27]. Dostupné z: <http://www.championat.com/football/article-71708.html> (volný překlad autora)

УТКИН, Василий. Сидя на красивом холме. *Конференция – Футбол – Sports.ru*. [online]. © 1998-2016 [cit. 2016-03-02]. Dostupné z: <http://www.sports.ru/conference/utkin/?action=author> (volný překlad autora)

ФИРСОВ, Илья. «Матч ТВ» начнёт вещание с Единой лиги ВТБ (обновлено). *Television-Sport.com*. [online]. 7.10.2015 [cit. 2016-03-05]. Dostupné z: <http://tass.ru/sport/1917094> (volný překlad autora)

ЧЕШОКОВА, Екатерина. Уткин и Елагин стали комментаторами телеканала Eurosport. *Вокруг спорта: P-Спорт. Все главные новости спорта*. [online]. 3.3.2016 [cit. 2016-03-06]. Dostupné z: <http://rsport.ru/around/20160303/900535301.html> (volný překlad autora)

ЧЕРНЫШЕНКО, Дмитрий. «Газпром-Медиа» потратит на покупку спортивных трансляций 6,5 млрд руб.. *Технология и медиа: РБК*. [online]. 29.10.2015 [cit. 2016-03-06]. Dostupné z: http://www.rbc.ru/rbcfreenews/56320ca99a79477d308b0e95#xtor=AL-%5Binternal_traffic%5D-%5Brss.rbc.ru%5D-%5Btop_stories_brief_news%5D (volný překlad autora)

ЯРОСЛАВЦЕВ, Иван. Черданцев и Генич будут комментировать FIFA 16. *Новости: Советский спорт*. [online]. 27.7.2015 [cit. 2016-02-27]. Dostupné z: <http://www.sovsport.ru/news/text-item/827122> (volný překlad autora)

Александр Александрович Кузмак биография, Заслуги, Семейное положение. [online]. © 2010- [cit. 2016-02-23]. Dostupné z: <http://www.people.su/60033> (volný překlad autora)

Алексей Попов: Для вас работал... [online]. 6.8.2007 [cit. 2016-02-23]. Dostupné z: http://news.sportbox.ru/Vidy_sporta/Sport/Novosti/Aleksey-Popov-Dlya-vas-rabotal (volný překlad autora)

Алексею Андронову запретили комментировать матчи «Спартака». *Футбол: Спорт: Lenta.ru*. [online]. 19.7.2013 [cit. 2016-02-20]. Dostupné z: <http://lenta.ru/news/2013/07/19/andronov/> (volný překlad autora)

Андронов будет работать на «Матч ТВ». *Чемпионат*. [online]. 14.10.2015 [cit. 2016-02-20]. Dostupné z: <http://www.championat.com/football/news-2271463-andronov-budet-rabotat-na-match-tv.html> (volný překlad autora)

Аркадий Галинский. Как меня превратили в «Солженицына советского футбола» [online]. [cit. 2016-02-20]. Dostupné z: <http://agalinsky.narod.ru/articles/solz.h.html> (volný překlad autora)

А. А. Курашову – 75! [online]. 25.1.2010 [cit. 2016-02-20]. Dostupné z: <http://runners.ru/post/235> (volný překlad autora)

Библиография Николай Озеров [online]. © 2014- [cit. 2016-02-18]. Dostupné z: <http://www.peoples.ru/sport/commentator/ozarov/> (volný překlad autora)

- Биография. *Константин Генич*. [online]. © 2016 [cit. 2016-02-29]. Dostupné z: <http://konstantingenich.ru/sample-page/> (volný překlad autora)
- Б-Газета . *История газеты «Спорт-Экспресс»*. [online]. 27.8.2012 [cit. 2016-03-19]. Dostupné z: <http://www.kommersant.ru/doc/2009290> (volný překlad autora)
- Владимир Писаревский. *Гости / Радио Маяк*. [online]. [cit. 2016-02-16]. Dostupné z: <http://radiomayak.ru/guests/guest/id/219020/> (volný překlad autora)
- Владимир Стогниченко. *Ведущие / Радио Маяк*. [online]. [cit. 2016-02-29]. Dostupné z: <http://radiomayak.ru/djs/dj/id/105288/> (volný překlad autora)
- Георгий Черданцев. *Вокруг ТВ*. [online]. © 2009-2016 [cit. 2016-02-25]. Dostupné z: http://www.vokrug.tv/person/show/Georgii_CHerdantsev/ (volný překlad autora)
- Гомельский Владимир Александрович. *Онлайн энциклопедия ЦСКА*. [online]. 14.3.2008 [cit. 2016-02-27]. Dostupné z: <http://www.cskalogia.ru/492/> (volný překlad autora)
- Гости Радио Зенит. *О нас – Радио «Зенит»*. [online]. [cit. 2016-03-13]. Dostupné z: radiozenit.ru/about/gosti_zenit (volný překlad autora)
- Девять новых спортивных ТВ-каналов заработают в РФ в январе. *Интерфакс : Спорт*. [online]. 21.1.2016 [cit. 2016-03-08]. Dostupné z: <http://www.interfax.ru/sport/490864>
- Драйв-ТВ: автоновости. *Форум: продажа и покупка авто запчастей в Москве и Московской области*. [online]. © 2005-2013 [cit. 2016-03-10]. Dostupné z: www.drive-tv.ru (volný překlad autora)
- Журнал «ПРОспорт» прекратил существование. *Пресса: Интернет и СМИ: Lenta.ru*. [online]. 7.12.2015 [cit. 2016-03-22]. Dostupné z: https://lenta.ru/news/2015/12/07/prosport_finish/ (volný překlad autora)
- История компании. *О компании: НТВ-ПЛЮС*. [online]. © 2015 [cit. 2016-03-16]. Dostupné z: <http://www.ntvplus.ru/w/about/history.xl> (volný překlad autora)
- История. О РФС. Общая информация.. *Официальный сайт РФС*. [online]. © 1999 – 2016 [cit. 2016-02-19]. Dostupné z: <http://www.rfs.ru/rfs/information/general/history/> (volný překlad autora)
- Клуб 100. *Турнирная таблица : Футбол – Спорт-Экспресс*. [online]. © 2016 [cit. 2016-03-19]. Dostupné z: <http://football.sport-express.ru/club100/> (volný překlad autora)
- Курашов Александр Александрович. *Олимпийская энциклопедия: Яндекс.Словари*. [online]. © 2001-2016 [cit. 2016-03-16]. Dostupné z: slovari.yandex.ru (volný překlad autora)

КХЛ ТВ / КХЛ ТВ HD. *Программа передач : Континентальная Хоккейная Лига (КХЛ)*. [online]. © 2008-2016 [cit. 2016-03-05]. Dostupné z: <http://tv.khl.ru/about/> (volný překlad autora)

LiveInternet: Site rating. [online]. © 2015 [cit. 2016-03-22]. Dostupné z: <http://www.liveinternet.ru/rating/ru/sport/#period=month;geo=ru;group=sport> (volný překlad autora)

Наши награды. *О нас: Радио «Зенит»*. [online]. © 2016 [cit. 2016-03-15]. Dostupné z: http://radiozenit.ru/about/nashi_nagrady

Новости. *Министерство спорта Российской Федерации*. [online]. 13.1.2016 [cit. 2016-02-16]. Dostupné z: <http://www.minsport.gov.ru/press-centre/news/28055/> (volný překlad autora)

ОКР наградила лучших спортивных журналистов страны [online]. 2.7.2014 [cit. 2016-02-25]. Dostupné z: <http://www.olympic.ru/news/hello/okr-nagradil-luchshih-sportivnih-jurnalistov/> (volný překlad autora)

О журнале «Лыжный спорт». [online]. © 2001-2014 [cit. 2016-03-22]. Dostupné z: <http://www.skisport.ru/magazine/about/> (volný překlad autora)

О канале. *Матч ТВ*. [online]. © 2016 [cit. 2016-03-05]. Dostupné z: <http://matchtv.ru/about/> (volný překlad autora)

О Компании. *НТВ-ПЛЮС*. [online]. © 2015 [cit. 2016-03-02]. Dostupné z: <http://www.ntvplus.ru/about/> (volný překlad autora)

О нас. *Радио «Зенит»* [online]. © 2016 [cit. 2016-03-15]. Dostupné z: radiozenit.ru/about (volný překlad autora)

О нас. *Телеканал «АвтоПлюс»: Официальный сайт телеканала*. [online]. © 2010-2016 [cit. 2016-03-10]. Dostupné z: <http://www.autoplustv.ru/about> (volný překlad autora)

О портале. [online]. © 2016 [cit. 2016-03-22]. Dostupné z: http://news.sportbox.ru/about_portal (volný překlad autora)

О проекте. *Боксинг ТВ*. [online]. © 2015 [cit. 2016-03-10]. Dostupné z: www.boxingtv.ru/about-the-project (volný překlad autora)

О проекте. *Большой спорт – журнал Алексея Немова*. [online]. [cit. 2016-03-21]. Dostupné z: <http://www.bolshoisport.ru/pages/o-proekte> (volný překlad autora)

О сайте и журнале ЖЕЛЕЗНЫЙ МИР. [online]. © 2002-2015 [cit. 2016-03-21]. Dostupné z: <http://ironworld.ru/about/> (volný překlad autora)

О Sports.ru. *Sports.ru*. [online]. © 1998-2016 [cit. 2016-03-22]. Dostupné z: <http://www.sports.ru/docs/about/> (volný překlad autora)

О школе спортивной журналистики А. Шмурнова и И. Рабинера. . [online]. [cit. 2016-03-02]. Dostupné z: <http://www.sportjournalist.ru/about/> (volný překlad autora)

По просьбе «Газеты.Ру» Георгий Черданцев рассказал о том, кто, когда, где и при каких условиях может стать спортивным комментатором. *Газета.Ру*. [online]. 27.9.2012 [cit. 2016-02-25]. Dostupné z: http://www.gazeta.ru/lifestyle/education/2012/09/27_a_4791133.shtml (volný překlad autora)

Pro канал. [online]. © 2009 [cit. 2016-03-10]. Dostupné z: <http://www.tvpropoker.com/ProPoker/> (volný překlad autora)

Распространение. СПОРТ-ЭКСПРЕСС. [online]. © 2016 [cit. 2016-03-19]. Dostupné z: <http://www.sport-express.ru/company/sale/> (volný překlad autora)

РТРС начал эфирную трансляцию телеканала «Матч ТВ». [online]. © 2004 – 2016 [cit. 2016-03-05]. Dostupné z: <http://www.rtrn.ru/news/read/1318/> (volný překlad autora)

Скончался Владимир Маслаченко. *Чемпионат*. [online]. 23.11.2010 [cit. 2016-02-27]. Dostupné z: <http://www.championat.com/football/news-666584.html> (volný překlad autora)

«Советскому спорту» – 85. А выглядит на 17!. *Общество: Аргументы и факты*. [online]. 20.7.2009 [cit. 2016-03-19]. Dostupné z: <http://www.aif.ru/society/12425> (volný překlad autora)

Sportbox.ru в лицах. [online]. © 2016 [cit. 2016-03-22]. Dostupné z: <http://news.sportbox.ru/portal-in-faces> (volný překlad autora)

Спорт ФМ. *О нас*. [online]. [cit. 2016-03-13]. Dostupné z: <http://sportfm.ru/about/> (volný překlad autora)

СпортЭфир. *Александр Елагин*. [online]. © 2011-2013 [cit. 2016-02-29]. Dostupné z: <http://sport-efir.ru/index/0-122> (volný překlad autora)

СПОРТ-ЭКСПРЕСС. [online]. © 2016 [cit. 2016-03-19]. Dostupné z: <http://www.sport-express.ru/editorial/> (volný překlad autora)

Телерепортаж о встрече ”Луча” с ”Газовиком” вел комментатор из Москвы. [online]. 16.10.2014 [cit. 2016-03-02]. Dostupné z: <http://www.kp.ru/daily/23383/207586/> (volný překlad autora)

Центр «Спортивный журналист» проводит набор абитуриентов. *Чемпионат*. [online]. 20.8.2013 [cit. 2016-02-23]. Dostupné z: <http://www.championat.com/football/news-1609550-centr-sportivnyj-zhurnalist-provodit-nabor-abiturientov.html> (volný překlad autora)

Чемпионат.com: новости спорта. *Чемпионат*. [online]. © 2000–2016 [cit. 2016-03-22]. Dostupné z: *championat.ru* (volný překlad autora)

23 февраля премьера на телеканале «ЗВЕЗДА». *ТелеВести.Ру*. [online]. 18.2.2014 [cit. 2016-02-23]. Dostupné z: <http://www.televesti.ru/sport-tv/27382-23-fevralya-premera-na-telekanale-zvezda.html> (volný překlad autora)